

Amatørene

av Jonny Halberg og Pål Sletaune

INT. BENT OG GRETES LEILIGHET BENTS ARBEIDSRØM -DAG

NÆ av et fotografi på en vegg. Et band på scenen. Lyden av trommestikker som slår en jevn firefjerdedels rytme på en high-hat. Nærbilde av hender som slår med trommestikker på high-haten. NÆ av nytt fotografi på veggen. Samme band i som forrige fotografi på scenen, nå fra en festival med publikum i salen. Ultranært av publikum, så av vokalisten, en litt sleipt utseende fyr med bleika hår. NÆ Profilbilde av mannen som sitter og spiller trommer, BENT LI. Han slår nå intenst med trommestikker i lufta foran seg, mens han lager trommelyder med munnen. Nytt utsnitt fotografi. Bak vokalisten, halvveis skjult bak trommesettet, ser vi trommeslageren, som også er Bent. Klipp til tøffel som holder rytmen på high-haten. Nært igjen til Bents hender med trommestikkene, som tydeligvis bygger opp til mer heftig spill som snart skal starte. Pan over til Bents ansikt. Han er dypt konsentrert, men ser også plaget ut. Han lager enda heftigere trommelyder med munnen. Stortromme kommer også med, nå er det både stortromma og high-haten som danner rytmen. Montasje diverse bilder på veggen. Blant annet et utklipp fra en avis. En mye yngre utgave av Bent. Han står foran trommesettet sitt. Overskrift: BENT LI, DET NYE TROMMEHÅPET. Ingress: Hjembygging med i Iver Mo Band. Bilde av Iver Mo Band på syttitallet, i typiske syttitallsdresser. NÆ av Bent som teller opp med lukkede øyne.

BENT:

-EN! TO! TRE! FIR!

KVINNESTEMME:

(off, avbryter)

-Skal du ha på deg det der?

Bent stopper brått, åpner øynene. Han ser overrasket mot døråpningen. Der står GRETE, en kvinne i begynnelsen av tredveårene, litt sliten, rocka. Hun er halvveis påkledd, holder på å pynte seg.

BENT:

(overrasket)
-Hva?

GRETE:
-Skal du ha på deg den der?

BENT:
-Hva da?

GRETE:
-Den skjorta.

Et større bilde av Bent for første gang. Han sitter i et lite rom i en vanlig leilighet. Trommesettet fyller nesten hele rommet. Han har på seg en blåaktig skjorte i et litt skinnende stoff. Bent ser usikkert ned på skjorta si.

BENT:
(usikkert)
-Hva er det som er gærnt med den?

BENT:
Er ikke den ålreit da?

Grete går videre.

GRETE:
(tørt, off)
-Sikkert ålreit den.

Bent blir oppkavet og usikker. Han reiser seg og følger etter henne.

BENT:
-Det var du som sa at jeg skulle kjøpe den!

Bent følger etter ut i gangen. Grete går inn på badet, lukker døra etter seg. Bent stopper utenfor døra.

BENT:
-Jeg kan ta på meg noe annet jeg?

GRETE:
(tørt, off)
-Nei, den er sikkert ålreit den der.

Bent blir enda mer usikker.

BENT:

-Er du sikker?

Han åpner døra.

BENT:

-Se ordentlig da? Jeg vil ikke dit
hvis det ikke ser ålreit ut!

GRETE:

-Du kler den jævlig godt.

Hun går mot badedøra, og lukker den igjen foran ansiktet hans.

BENT:

(usikker, spakt)

-Jeg synes den er fin jeg.

Vi er med Grete inne på badet. Hun drar ut en skuff, tar ut noe av den og stapper tingen ned i ei veske. Bent står ute i gangen, fortapt, prøver å kjempe mot ydmykelsen.

INT. JANS BIL - DAG

En liten varebil kjører gjennom en bygate. Vi ser gata med en grønn og uskarp yuccapalme i forgrunnen. Bilen kjører over en hump, og palmen holder på å velte. En hånd kommer inn i bildet og tar tak i palmen. JAN, en litt veikt utseende fyr i tredveårene, kledd i en slitt, men velholdt poplinsjakke, retter opp palmen, som står ved siden av han i passasjeret. Så konsentrerer han seg om kjøringen. En bil har dobbeltparkert foran ham, slik at Jan ikke kommer forbi. Han tuter forsiktig.

I det samme kommer to menn ut av ei kebabsjappe på høyre side. De spiser på hver sin kebab. De setter seg inn i bilen. Jan ser mot kebabsjappa, hvor det står en masse folk, både innen- og utenfor. Han er tydelig misfornøyd med det han ser. Bilen foran kjører videre. Jan kjører videre. Like etter tar han ned ei sidegate.

EXT. GATE UTENFOR GATEKJØKKEN - DAG

En tom og øde sidegate. Jans varebil kommer kjørende mot oss, og svinger inn på fortauet like foran et gatekjøkken. Gatekjøkkenet ser tomt ut.

INT. GATEKJØKKEN - DAG

Jan kommer mot døra med yuccapalmen og en pose med pølser og hamburgerbrød. Han prøver å skyve opp døra med foten, strever litt før han får det til. Han kommer inn i et beskjedent gatekjøkken. En benk med stekeplater, brusmaskin, disk med kinakål, relish og diverse hamburgertilbehør. Rommet er sparsommelig utstyrt, men er rent og bærer preg av å være velholdt. Foran vinduet ut mot gata står noen barkrakker under en disk. En stakkarslig utseende dame sitter på en taburett bak disken. SERVITRISE. Hun sitter litt sammensunken. Jan nikker mot palmen.

JAN:

-Fikk den billig, til den nye avdelinga.

Dama strekker seg frem og tar en konvolutt, rekker den mot Jan.

SERVITRISE:

-Det har kommet et til.

Jan tar det imot, kikker på det. Det er et vinduskonvoluttbrev. Han går inn på bakrommet, stadig med yuccapalmen i armen, får lettet på en liten haug med brosjyrer og annet papirmateriale, stikker brevet inn i en bunke med andre uåpnede vinduskonvolutter, og dekker konvoluttene til. Han ser fornøyd på palmen, går raskt ut i gatekjøkkenet, og inn på et siderom, som er en trang liten avlang tarm, med et vindu i det ene hjørnet. Han setter yuccapalma i vinduskarmen og ser fornøyd på den. Langs den ene veggen står det tre små bord. Han ser fornøyd på dem. I bakgrunnen står det noen malingspann. Den ene veggen er ennå ikke malt. Han går inn i hovedrommet.

JAN:

-Har det vært mye folk?

SERVITRISE:

-Bare en. Han skulle låne telefonen.

JAN:

-Spurte du ikke om han skulle ha noe?

SERVITRISE:

-Nei.

JAN:

-Hvorfor ikke? Alle som kommer inn her er kunder. Du må jo spørre om de vil ha noe!

SERVITRISE:

(fortvilet)

-Han skulle jo bare låne telefonen?

JAN:

-Det er ingen som skal bare låne telefonen! Alle folk er jo sultne! Du må tenke positivt. Må få mest mulig ut av hver kunde!

SERVITRISE:

-Det er ikke noe kunder.

JAN:

-Visst er det kunder!

SERVITRISE:

-Hvor da?

JAN:

-Hva slags holdning er det? Nå kommer det buss også. Blir holdeplass rett utafor. Hvordan tror du det skal gå hvis du er sånn når folk strømmer inn?

SERVITRISE:

-Den bussen kommer aldri. Det har dem snakka om i årevis.

Jan ser oppgitt på henne.

JAN:

-Nå er du sånn igjen.

SERVITRISE:

-Åssen da?

JAN:

-Negativ. Det er sånn du behandler kundene også. Du må være positiv! Kom her skal jeg vise deg. Kom inn og be om å få låne telefonen!

SERVITRISE:

-Jeg skal ikke ringe?

Jan går bort til henne, fører henne mot døra. Han skyver henne ut av døra. Hun blir stående passiv utafor døra. Jan går bak disken, later som om han jobber med noe. Så ser han opp, og oppdager at dama fremdeles står urørlig utenfor døra.

JAN:

(oppgitt)

-Kom inn!

Dama nøler, men kommer tuslende inn. Jan smiler sitt beste velkomstmil.

JAN:

-Goddag. Velkommen. Hva skal det være?

Dama blir stående uten å si noe.

JAN

(oppgitt, irritert.

Lavt:)

-Vi har texasburger med og uten ost, og deilig salat, kinesisk, dressing etter eget valg. Kunne ikke det smake?

Servitrisen ser på en boks med dressing.

SERVITRISE:

-Den hadde jeg tenkt å si fra om... Den har blitt sur. Den må byttes.

JAN:

-Du er ikke du nå! Du er han! Spør om noe da!

Servitrisen ser presset og fortvilet på han.

SERVITRISE:

-Det her vil jeg ikke være med på. Har ikke fått lønn på tre måneder. Og så blir jeg utsatt for noe sånt.

JAN:

-Nå er du negativ igjen.

SERVITRISE:

(på gråten)
-Jeg kan ikke jobbe her lenger. Jeg
slutter.

Hun tar av seg forkleet. Telefonen begynner å ringe. Hun
går inn i gangen og begynner å ta på seg kåpa.

JAN:
-Skal du gå nå? Midt i arbeidstida?

SERVITRISE:
-Jeg slutter. Jeg vil ha penga
mine.

Telefonen fortsetter å ringe. Jan ser fornærmet på
ekspeditrisen.

JAN:
-Ta penger fra kassa da, hvis det
skal være på den måten.

Han smeller opp kassa, ser ned i den. Der ligger det femti
kroner. Han slenger den igjen.

JAN:
-Jeg sender dem i posten.

Han tar telefonen.

SERVITRISE:
-Kan tenke meg det.

JAN:
(i telefonen)
-Jans gatekjøkken. Ja hei Helle.
Hva? Er det noe gærnt? Gjorde han
det? Inne på rommet? Ja, det er
klart han ikke har noe der å gjøre.
Jeg skal si ifra til han når jeg
kommer hjem, jeg. Jajaja.

Han snur seg og ser servitrisen forsvinne ut av bakdøra.

INT. JAN OG FARENS LEILIGHET - DAG

I en trang og lang gang står HELLE, en litt liten og
bestemt utseende kvinne i slutten av tjueårene, en type
som kunne sittet bak kassa i det lokale supermarkedet.
Hun legger på røret, ser et øyeblikk på telefonen, så snur
hun seg. I det samme lukkes en dør som står på gløtt

lenger nede i gangen, det kommer et klikk. Helle ser mot den døra. Hun snur seg og tar telefonen, går nedover gangen med en lang kabel etter seg.

EXT. TV- STUDIO - KVELD

En taxi stopper utenfor et konsertlokale/TV-studio. Bent og Grete kommer ut. Bent er nå kledd i en dressjakke, som han tydeligvis ikke føler seg helt vel i. Paret står og ser rundt seg etter en inngang. Bent prøver å legge armen om livet hennes, men Grete drar armen hans vekk.

INT. TV-STUDIO BACKSTAGE - KVELD

Bent og Grete kommer hastende gjennom en korridor. De kommer inn i et halvfullt rom med ti-femten mennesker, også festkledd. En mann i førtiårene, STEFAN, kommer bort til dem.

STEFAN:

-Dere er seine.

Grete kaster et irritert blick på Bent.

GRETE:

-Hvem sin skyld tror du det er?

Stefan ser kort på Bent. Han snur seg og går. Bent ser etter han, han ser plaget ut, har begynt å svette.

STEFAN:

-Vent her, så henter jeg de andre.

En ung mann kommer gående gjennom rommet. Han kaster et anerkjennende blick på Grete, hun ser ganske sexy ut, med utringet kjole. Bent merker blikket og ser på henne.

BENT:

-Du kler den kjolen.

Han løfter hånda og stryker henne på ryggen. Hun ser på han, ser at han svetter.

GRETE:

-Har du begynt nå igjen? Jeg vil ikke sitte ved siden av deg hvis du skal svette sånn. Gå og tørk deg.

BENT:

-Det er så varmt her.

GRETE:

-Er vel ikke varmt her?

Hun ser misbilliggende på Bent. Bent prøver å tørke seg i panna, men han svetter for mye. Det hjelper ikke. Han begynner å gå mot en dør, snur seg mot Grete.

BENT:

-Vent på meg da.

Bent går ut av døra. Samtidig kommer Stefan ut av et rom sammen med en liten gruppe. I midten går IVER MO, mannen som vi kjenner igjen som midtpunktet på bildene i Bents leilighet. Det er noe med Iver Mo, han er tydeligvis vant til å være i sentrum. Han har et lite følge med seg. Iver oppdager Grete, går bort og kysser henne på munnen.

IVER:

-Der er du jo. Kom da.

GRETE:

-Må vente på Bent. Han gikk på do.

IVER:

-Hvorfor det?

GRETE:

-Han er vel nervøs da.

Iver smiler selvsikkert.

IVER:

-Nervøs, hva er det?

Han legger armen rundt Grete og drar henne med seg. De går videre, kommer ut i en korridor. En mann henger seg på gruppa. JOURNALIST. Han presser seg inn ved Iver.

JOURNALIST:

-Er du spent?

Iver ser uinteressert på han.

IVER:

-På hva da?

JOURNALIST:

-Om du får prisen?

IVER:

-Klart jeg får den. Tror du jeg hadde vært her ellers?

INT. APOTEK - KVELD

Det har mørknet ute. Et apotek i sentrum. En apoteker står bak disken og leter etter noe. Hun gir opp, ser på noen medisiner som hun holder i hånda og skuer utover lokalet.

APOTEKER:

-Noen som skal ha stikkpiller?

Folk kikker på hverandre. Vi ser at Jan sitter på en stol blant de som venter. Han ser ned.

APOTEKER:

-Noen som skal ha Repux, Afosom, Alcos Anal? Jeg finner ikke resepten.

Folk kikker på hverandre igjen. Jan reiser seg brått og går bort til disken. Kvinnen som satt ved siden av han stirrer. Apotekeren smiler unnskyldende i det han kommer bort til henne.

APOTEKER:

-Beklager. Det hender de blir borte. Navn?

JAN:

(lavt)

-Skåde.

Kvinnen leter i et lite arkiv bak disken. Hun finner resepten og tar noen lapper som hun klistrer på pakkene. Jan kikker beskjemet rundt seg i lokalet. Apotekeren holder opp en av medisinpakkene.

APOTEKER:

-Disse er for avføring. Vet du hvordan du bruker dem?

Apotekeren har en gjennomtrengende stemme som Jan synes er altfor høy. Han snakker lavt for å prøve å dempe henne.

JAN:

(fort)

-De er til faren min.

APOTEKER:

(Høyt)
-Det er den nye typen, de er store
og kan være vanskelig å få inn...

Mens hun snakker kommer det en ung mann bort til disken og stiller seg ved siden av Jan. Jan blir oppmerksom på fyren.

JAN:
(avbryter)
-Han har hatt dem før.

Apotekeren hører ikke.

APOTEKER:
-Hva?

JAN:
(skarpt)
-Han har hatt dem før.

Apotekeren ser surt på han.

APOTEKER:
-Jeg prøvde bare å være hyggelig
jeg!

Hun ser fornærmet på Jan og stapper medisinene ned i en pose. Jan kikker såvidt på fyren ved siden av seg, prøver å smile kjekt, for å vise at han er på høyde med situasjonen. Det kommer en liten latter fra Jan. Fyren skjønner ikke.

INT. TOALETT TV-STUDIO - KVELD

Bent står på toalettet, foran vasken og speilet. Han tar av seg skjorta, vranger av seg T-skjorta, drar papirhåndklær ut av dispenseren, begynner å fukte dem i vasken. Han ser på seg selv i speilet, litt overvektig kropp, tydeligvis misfornøyd med det han ser. Han legger de våte papirfillene mot steder på overkroppen for å kjøle ned og stoppe svetten.

INT. OPPHOLDSROM TV-STUDIO -KVELD

Oppholdsrommet er nå tomt. Døra til toalettet går opp, Bent kommer inn, stapper skjorta inn i buksa. Han ser rundt seg etter folk, overrasket over at det er tomt. Han skjønner at han er sent ute og går raskt gjennom rommet, kommer ut i en slags korridor, fortsatt ingen mennesker å

se. Det lyser rødt i en lampe nederst i korridoren. Han småløper nedover.

KVINNESTEMME:

(off)

-Hvor er det du skal?!

Bent snur seg mens han fortsetter å gå. En kvinnelig vakt kommer hastende etter han.

VAKT:

-Det er sending. Du kan ikke ikke gå inn der nå!

BENT:

(irritert)

-Klart jeg kan det. Jeg er med!

VAKT:

-Nei, det er bare for artistene det der.

BENT:

(mer irritert)

-Hva tror du jeg er, da. Jeg er artist, jeg!

Han går fort forbi henne. Vakta når han igjen, prøver å holde han tilbake.

VAKT:

-Du kommer ikke inn uten adgangskort.

Bent snur seg brått og ser på henne.

BENT:

(rasende)

-Veit du ikke hvem jeg er?

VAKT:

-Nei, jeg aner ikke.

BENT:

(eksploderer, brøler i ansiktet hennes)

-BENT LI! JEG ER MED I IVER MO BAND!

JEG SKAL INN DER OG FÅ EN PRIS!!

Vakta rygger, Bent følger etter.

BENT:
(nesten hysterisk)
-HVEM ER DU DA!?

EXT. GATE UTENFOR LEIEGÅRD - KVELD

Jans varebil parkerer utenfor en leiegård. Han går ut, ser mot oppgangen, har tydeligvis ikke så veldig lyst til å gå opp.

INT. JAN OG FARENS LEILIGHET -KVELD

Helle sitter inne på soverommet. Døra går opp. Jan kommer inn.

JAN:
-Hei.

Helle ser ikke på han.

JAN:
-Jeg kom så fort jeg kunne.

Helle er snurt.

HELLE:
-Veit du hva han har gjort? Han har vært inne på rommet og rota i kommoden!

JAN:
-Er du sikker på det?

HELLE:
-Klart jeg er sikker. Tenk å gjøre noe sånt? Går ikke an det?

Helle ser på han. Jan virker litt ubesluttsom. Så tar han seg sammen.

JAN:
-Nei.

HELLE:
-Si det til han da?

Jan blir stående.

HELLE:

-Gjør det da.

Jan går ut av rommet. Han går bort til nabodøra. Banker forsiktig på. Ingen svarer. Helle stiller seg i døråpningen til rommet deres. Jan banker en gang til, fortsatt ikke noe svar. Han ser usikkert bort på henne. Helle nikker bestemt. Jan åpner forsiktig døra, tar et nølende skritt inn i rommet. Det ligger i mørke. Vi aner konturene av ting og størrelsen på det. Det er mye større enn Helles og Jans rom. Jan er tydelig nervøs og redd. Vi hører en lyd i rommet, noe som rasler borte borte ved et av vinduene. Vi aner en skygge av en mann ved vinduet. Jan ser skikkelsen. Skikkelsen står urørlig. Jan blir mer nervøs, flytter litt på seg, urolig. Han kommer med noen nølende lyder.

JAN:

-Jeg...

Stille. Skikkelsen rører seg ikke.

JAN:

-Unnskyld, men jeg...

Stadig stille fra den andre enden av rommet. Jan ser ned på posen sin, kommer på noe.

JAN:

-Jeg var på apoteket. Fikk alt jeg skulle. Setter dem her jeg.

Han tar et forsiktig skritt inn i rommet, setter medisinen på et lite bord. Han rygger forsiktig mot døra. Han kommer baklengs ut i gangen. Helle står i døra og ser på han. Jan ser unnskyldende på henne.

JAN:

-Han sover. Jeg sier det heller seinere.

Helle ser foraktelig på han, trekker seg inn i rommet og stenger døra hardt etter seg. Jan går til døra, stiller seg foran den.

JAN:

-Skal jeg lage noe godt?

Jan ser forhåpningsfullt mot døra.

INT. TV-STUDIO -KVELD

Bent kommer stressende inn i studio, fulgt av en vakt, i oppøst diskusjon med vakta. Han peker mot et bord. Der sitter Iver, Grete, Roy og Stefan ved et reservert bord. Det drikkes, praten går, surr i salen. Bent setter seg ned ved siden av Grete.

Han er blank av svette. Iver kikker på han.

IVER:

-Hei, Bent. Tok med meg Grete.
Gjorde ikke noe det?

BENT:

-Neida.

Bent ser på Grete.

BENT:

-Skulle ikke du sitte i salen?

GRETE:

-Nei, Iver ville at jeg skulle
sitte her.

Bent setter seg usikkert bak i stolen og drikker av en øl. Iver rekker Bent en serviett. Bent tar servietten, ser usikkert på Iver.

BENT:

-Takk.

Iver lener seg tilbake, og lar samtidig hånda gli ned på låret til Grete. Grete kikker overrasket på han, lar han fortsette. Bortenfor holder kamerateamet på med bandet på nabobordet. En ny intro høres.

INT. STUE JANS OG FARENS LEILIGHET - KVELD

Helle sitter i sofaen foran TVen. TVen er på. Prisutdeling. Jan kommer inn, ser på Helle. Det står en tallerken med et halvspist middagsmåltid på bordet foran Helle.

JAN:

-Var det godt?

HELLE:

(uten entusiasme)

-Mhm.

JAN:

-Skal jeg lage noe annet?

HELLE:

-Nei, jeg er ikke så sulten.

Hun skrur opp lyden på TV.

INT. JAN OG FARENS LEILIGHET STUE - KVELD

Jan og Helle ser på TVen. Stille. På skjermen dukker plutselig Iver Mo opp.

JAN:

-Hvem er han der?

HELLE:

-Han der? Det er Iver Mo.

JAN:

-Er det han? Så gammel han er blitt da?

HELLE:

-Han er vel ikke gammel?

JAN:

-Er han vel. Se på han da. Blitt småfeit.

HELLE:

(snøfter)

-Du er bare misunnelig du.

JAN:

-Hvorfor skulle jeg være misunnelig på han?

HELLE:

-Han får til ting han.

JAN:

-Det der er vel ikke å få til ting!

En intro høres fra husbandet i showet. Helle tar fjernkontrollen og skrur opp lyden. Det høres banking i veggen. DUNK DUNK DUNK. Jan bøyer seg frem for å ta fjernkontrollen.

HELLE:

-Hva er det du skal?

JAN:

-Skru ned litt. Det er for høyt

HELLE:

-Det er vel ikke høyt. Jeg må vel
få lov til å ha på lyden!

Jan tar hånda usikkert vekk fra fjernkontrollen. Ny høy musikkintro fra TVen. Ny dunking i veggen, denne gangen hardere. Jan strekker seg raskt frem og skrur ned lyden. Helle ser surt på han.

INT. TV-STUDIO - KVELD

Applaus. Iver ser i kamera. Samtidig drar han hånda oppunder Gretes skjørt under bordet. Hun vrikker litt på seg for at Iver skal komme bedre til. Iver lener seg over Grete mens han fortsetter. Bent ser ingenting, følger istedet med på programlederen som kommer mot bordet deres. Iver fortsetter å bearbeide Grete. Programlederen bøyer seg over bordet mot Iver.

PROGRAMLEDER:

-Og neste nominerte er Iver Mo, som
leverte fjorårets mest solgte
utgivelse, "Komme til meg". Det
går rykter om at det er
omorganisering på gang i bandet.
Stemmer det, Iver Mo?

IVER:

-Har jeg ikke hørt noen ting om.
Har du det, Bent?

BENT:

-Nei, hvorfor skulle vi gjøre det?

INT. JAN OG FARENS LEILIGHET STUE - KVELD

På TV ser vi programlederen lene seg over mot Iver. Jan og Helle ser på.

PROGRAMLEDER:

-Det er vel kanskje dumt å gjøre
noe med et band som tjener så gode
penger.

IVER:

-Penger? (Han gliser) Det er aldri betydd noen ting for oss. Det er helt andre ting vi er interessert i. Ikke sant?

Han snur seg mot Bent og Grete, smiler. Vi ser at Grete vrir seg på hånda hans. Bent nikker.

HELLE:

-Jeg liker han jeg. Jeg skal kjøpe den "Komme til meg" i morra jeg.

Hun kommer på noe.

HELLE:

Du har ikke sett bankboka mi? Jeg så etter den forrige dagen, da fant jeg den ikke. Du har ikke lagt den et annet sted?

JAN:

-Nei jeg la den tilbake i skuffen.

HELLE:

-Tilbake? Har du brukt den?

JAN:

-Det er jo min konto og. Det er sparekontoen vår.

HELLE:

-Det er jo de penga jeg arva av mora mi. Du har nesten ikke satt inn noen ting.

JAN:

-Ja, det var derfor jeg gjorde det.

HELLE:

-Gjorde hva?

JAN:

-Nei, jeg har... jeg har investert dem.

Helle ser bestyrtet på Jan.

HELLE:

-Hva er det du har gjort med dem?

JAN:

-Investert dem. Satt dem i gatekjøkkenet. Skal jo bli bordservering. Du veit jo det.

Helle sitter og ser på han.

HELLE:

-Har du tatt penga mine?

JAN:

-Jo men det kommer til å lønne seg. Kommer til å få mye mer ut av det enn av rentene?

Helle ser vantro på Jan, klarer ikke å si noe.

HELLE:

-Hvordan kunne du gjøre det? Ingen som kommer ned i det hølet der?

JAN:

-Kommer folk nå. Bare vent til bordserveringa åpner.

Helle reiser seg. Hun er rasende og sjokkert.

HELLE:

(roper)

-Jeg bryr meg vel ikke om bordservering! Du har tatt alle penga mine og kasta dem bort!

JAN:

(skuffet)

-Det skulle jo være en overraskelse!

Ny, enda hissigere dunking i veggen fra naborommet. Heller løper ut. Jan følger etter.

INT. TV- STUDIO - KVELD

Iver står på scenen, holder prisen opp. Bent og Grete klapper entusiastisk. Grete litt rød i kinnene.

INT. JAN OG FARENS LEILIGHET JAN OG HELLES ROM - KVELD

Helle står inne på rommet og stapper klær i en bag. Hun er fortvilet og forbannet. Jan står og ser på.

JAN:

-Hva er det du skal?

HELLE:

-Jeg flytter til søstera mi! Jeg skulle aldri finni meg i dette her. Først må jeg bo her på det lille kottet her, og så må jeg bli hundsa av faren din, og nå kommer du her og sier at du har kasta bort penga mine også!

JAN:

-De er ikke kasta bort! Vi kommer til å få igjen mye mer. Så kan vi få oss vårt eget sted.

HELLE:

-Kommer aldri til å få noe sted! Det veit du også. Og jeg som trudde på deg! Trudde på alt det pratet om planene og alle ting! Kommer aldri til å skje!
Kommer aldri til å bli noe med deg!

Hun tar bagen og går forbi han ut i gangen. Jan følger etter henne ut. Hun begynner å slenge på seg ytterklærne.

JAN:

(spakt)

-Hvor er det du skal? Det er seint.

Hun går ut og smeller igjen døra.

INT. TAXI - NATT

Bent, Iver og Grete sitter i en taxi. Bent sitter foran med sjåføren, Iver og Grete bak. Iver er tydeligvis ganske full. Han har lent seg fram mot Bent, venter på noe. Bent ser motvillig mot Iver.

IVER:

-Hold den opp!

Bent tar opp prisstatuetten, som står foran beinene hans. Han holder den halvt opp.

IVER:

-Hold den ordentlig opp, så
sjåføren får se!

Bent holder opp prisen mot sjåføren, som kikker kort og
uinteressert på den.

IVER:

-Se på den der da! Det er ikke
alle trommeslagere som er så heldig
som Bent! Er ikke han heldig Grete?

GRETE:

(synes det er
ubehagelig)

-Sikkert.

Iver er i fandenivoldsk humør.

IVER:

-Svar da, Bent. Er ikke du heldig?

BENT:

-Hva mener du med det?

IVER:

-Tror du at du hadde sittet der med
prisen i hånda hvis du ikke hadde
kjent meg? Er ikke han heldig,
Grete?

GRETE:

(lavt, flatt)

-Jo.

IVER:

(til Bent)

-Si det da.

Bent ser ut, prøver å stå imot. Han ser ut av vinduet.

IVER:

-Si det da! Si at du er heldig!

Bent svarer ikke. Stirrer ut av ruta. Iver lener seg fram,
gliser.

IVER:

-Si det!

BENT:

(veldig lavt)
-Jeg er heldig.

Grete ser foraktelig på Bent i speilet.

IVER:
Det er du faen meg! Det er faen meg
du også, Grete!

Han begynner å le, drikker. Han lener seg over mot Grete og hvisker noe inn i øret hennes. Bent ser plaget på dem i speilet.

INT. VAREBIL PARKERINGSPLASS - NATT

Nærbilde av en slitt matboks av metall, som blir holdt sammen av to syltestriker. En hånd vikler av strikkene og åpner matboksen. Nede i boksen ligger det ti halve brødkiver med mellomleggspapir. Servedat og geitost. Vi er i en varebil. Det står lav musikk på bilradioen. ROBERT, ca femtifem år, grovbygd og bestemt, drar av mellomleggspapiret på en av skivene og begynner å spise. Ved siden av han sitter ROLF, ca tredve, spinkel type. Rolf sitter og kikker på Robert, er tydeligvis sulten, men sier ingenting. Robert legger merke til blikket. Gjennom bilvinduet ser vi ned på en enebolig som ligger litt for seg selv. Robert ser på Rolf.

ROBERT:
-Har du med deg mat?

Rolf rister på hodet.

ROBERT:
-Jeg sa jo du skulle ta med deg
det. Blir ei lang natt dette her.

ROLF:
-Nei, tenkte jeg skulle ta meg ei
pølse et sted.

ROBERT:
-Det er ikke noen pølser dit vi
skal!

Rolf ser litt betuttet på han.

ROBERT:
-Her. Ta ei her da!

Han holder frem matboksen mot Rolf. Rolf ser takknemlig på han, og tar ei skive. Rolf spiser.

ROLF:

-Sikker på at vi ikke skal vente til imorra da, som avtalt?

Robert ser rett frem.

ROBERT:

-Best med alt som er gjort.

I det samme kjører en taxi forbi dem. Den svinger ned mot eneboligen.

EXT. INNKJØRSEL IVERS ENEBOLIG - KVELD

Taxien stopper. Iver kommer seg ut av taxien med prisen og sjangler mot huset. Bent går ut av bilen. Grete ser på han.

GRETE:

-Hva er det du skal?

BENT:

-Skal bare sette meg bak med deg.

Bent setter seg inn bak. Grete flytter motvillig litt til siden slik at Bent får plass ved siden av henne.

INT. VAREBIL - NATT

Robert og Rolf ser taxien kjøre vekk fra huset. De går ut av bilen, Robert tar med seg en bag fra baksetet. De begynner å gå ned mot husets bakside.

INT. TAXI - NATT

Taxien kjører videre. Bent ser på Grete.

BENT:

-Skal vi gå et sted? Bare oss?

Grete svarer ikke. Taxien kjører vekk fra Ivers hus.

BENT:

-Skal vi ikke gjøre det? Jeg er våken jeg.

GRETE:

-Har ikke lyst.

Bent ser på henne.

BENT:

(unnskyldende)

-Nei, vi trenger ikke det. (Ser at Grete er sur) Var ikke sånn ment.

De blir sittende tause. Det er tydelig at Grete tenker på noe.

BENT:

-Kanskje vi skulle finne oss et nytt sted å bo? Noe større?

GRETE:

-Hvordan skal vi få til det?

BENT:

-Kanskje hvis vi legger noen planer og noe sånt?

GRETE:

(til sjåfør)

- Stopp bilen.

BENT:

(Bent ser forvirret på henne.)

-Hvorfor det?

Sjåføren kjører inn til siden og stopper.

BENT:

-Hva er det du skal?

Grete tar opp veska fra setet.

GRETE:

-Skal gå en tur.

BENT:

-Gå en tur? (han skjønner) Du går ikke tilbake til Iver nå?

Grete åpner døra.

GRETE:

-Gjør jeg som jeg vil med.

BENT:

-Du lovte at du skulle bli med hjem?

Grete kommer seg ut av bilen. Bent spretter ut av bilen, går rundt og følger etter henne. Grete ser foraktfullt på han.

GRETE:

-Gjorde jeg sikkert.

Hun går. Bent går etter.

BENT:

-Det får du ikke lov til!

GRETE:

-Av hvem?

BENT:

-Får ikke lov av meg!

GRETE:

-Skal du stoppe meg du da?

Hun snur seg og går. Bent går etter, tar tak i henne. Grete ser kaldt på han.

GRETE:

-Slipp meg.

Bent holder fortsatt. Han prøver å dra henne mot taxien.

GRETE:

-Slipp meg da!

Bent ser et øyeblikk på henne, så slipper han taket.

BENT:

-Kom her! Tror du du kan behandle meg sånn?

GRETE:

-Gjør noe med det da!

Hun går videre.

BENT:

-Da blir jeg med!

GRETE:

(med ryggen til)

-Ja gjør det. Bli med opp! Du kan låne litt penger av han med samme! Kom da!

Bent stopper, står der og puster tungt, kjemper. Grete forsvinner ned veien. Han blir stående et øyeblikk. Så snur han og går tilbake, setter seg inn i taxien.

EXT. BAKSIDEN AV IVERS ENEBOLIG - NATT

Robert og Rolf kommer ut i hagen over gjerdet. De sniker seg bort til husveggen, kikker inn et vindu. Plutselig ser de Iver som går opp i andre etasje.

ROBERT:

-Soverommet er i andre etasje. Han skal sikkert legger seg. Vi venter ti minutter.

De setter seg ned ved muren, venter.

EXT. ENEBOLIG FORSIDE - NATT

Grete kommer over plena bort til Ivers hus, tar ut en nøkkel låser seg inn.

EXT. ENEBOLIG BAKSIDE - NATT

Robert og Rolf sitter på plena og venter. Rolf sitter urolig, vrir litt på seg.

ROBERT:

-Sitt rolig.

Rolf prøver å sitte rolig, men klarer det ikke. Robert ser på han.

ROBERT:

-Hva er det med deg? Er du nervøs?

ROLF:

-Det er ikke det. (Kort pause) Jeg får så lett blærekatarr når det er vått i gresset.

ROBERT:

-Sett deg på bagen da!

ROLF:

-Nei er ikke nødvendig, det.

Rolf setter seg i gresset. De blir sittende.

INT. IVERS HUS SOVEROM - NATT

Grete ligger halvveis oppå Iver, med det meste av klærne på. Hun kysser og tar på han. Iver ser full ut. Grete ser på han, kysser han på brystet. Iver våkner litt til, ser på henne.

IVER:

-Hva sa Bent da?

GRETE:

-Hva skal han si?

Hun kysser og tar på han.

INT. ENEBOLIG UNDERETASJE - NATT

En svak lyd høres. Robert og Rolf kommer til syne.

INT. IVERS SOVEROM - NATT

Grete ligger over Iver i bh og truse. Hun kysser seg ned mot pikken hans, stopper, setter seg opp. Hun smiler. Hun stryker han over ansiktet.

GRETE:

-Vent her. Er tilbake om et par minutter. Har en overraskelse til deg.

Iver ser gledelig overrasket ut. Forventningsfull.

IVER:

-Å? Hva da?

GRETE:

-Ta på deg disse her.

Hun lener seg over og tar opp noe ut av nattbordskuffen. Det er et par sovebriller. Hun setter brillene på Iver, som flirer. Hun begynner å dra av han buksa.

Iver har på seg sine faste slitne rockeboots med litt pynt på.

IVER:

-Forsiktig med bootsene. Vil ha dem på.

Grete drar buksene ned til bootsene.

GRETE:

-Vent litt da...

INT. BAD - NATT

Grete står inne på badet med en liten bag. Hun tar en pose opp fra bagen. Hun tar frem undertøyet som hun tok med hjemmefra.

INT. GANG UTENFOR SOVEROM - NATT

Robert og Rolf går stille gjennom gangen. Rolf holder på en lommelykt, Robert har en batong. Døra står på gløtt. De skyver den stille opp. Robert kikker inn, går inn og vinker med seg Rolf.

INT. SOVEROM - NATT

I senga ligger Iver naken med gule sovebriller, og armer og bein utover. Vi ser Rolf og Robert komme inn. De blir stående og glo på han. Iver synes han hører noe. Han vrir hodet mot Rolf og Robert.

IVER:

(forventningsfull)

-Er du der?

Han flirer. Robert og Rolf går mot senga på hver sin side. Rolf ser temmelig forvirret på mannen i senga. Iver ligger og vrir på seg, tydelig klar for nye opplevelser. Han stønner.

IVER:

(stønner)

-Er så kåt på deg. Å fy faen...

Han vrir seg og begynner å lage jukkebevegelser med underlivet. Robert og Rolf ser med avsky på dette vesenet i senga.

IVER:

-Aaahhh... ÅÅÅÅHHHH...

Robert setter kneet i senga på den ene sida. Iver merker det.

IVER:

-Ja... Sett deg over meg. ÅÅÅHHH
JAA...

Rolf setter kneet i senga på den andre siden. Iver snur seg, fullstendig overkåt.

IVER:

-Har du med deg noen? ÅÅÅHH...

Robert tar frem en liten brun medisinflaske og en tvistdott fra lomma. Han dynker tvistdotten med væske fra flasken, og lener seg over Iver. Iver stikker tunga ut, klar for å møte noe vått og glatt. Robert trykker tvistdotten ned over ansiktet på Iver. Iver rykker til i panikk, han gisper, vrir på seg, prøver å komme seg opp, men Robert og Rolf holder han fast. Iver kommer med noen desperate lyder, men blir etter en liten stund slapp og synker sammen på senga. Robert og Rolf retter seg opp. Rolf ser på Robert.

ROLF:

-Hvem var det han venta på?

Det høres en lyd fra inne i huset. Robert ser mot døra.

ROBERT:

-Sjekk badet. Så sjekker jeg nede.

Rolf går motvillig og nervøs mot døra. Han ser ut i gangen, mot høyre. Han ser ingen, går ut i gangen, kikker enda lenger nedover gangen. Ingenting. Han snur seg. I enden av gangen er det en dør. Foran døra står Grete i en kinky drakt. Hun stirrer uforstående på den fremmede mannen. Plutselig hvirvler hun rundt og løper inn på badet. Rolf løper etter. Det er lav belysning på badet. Vi ser at Grete tar en stor neglesaks og snur seg mot Rolf for å forsvare seg i det han river opp døra. Rolf kommer inn med tvistdotten i hånda. Grete prøver å forsvare seg mot han med saksa, men snubler og faller på golvet. Rolf setter seg over henne og bedøver henne med tvistdotten.

Klipp til Robert som kommer inn på badet. Han slår på taklyset. Grete ligger bevisstløs på badegolvet. Hun blør fra den ene armen.

ROLF:

(skjelven)

-Jeg gjorde ingenting. Hun datt oppå den der.

Han peker på saksa som ligger ved siden av henne. Robert bøyer seg og ser på såret.

EXT. ENEBOLIG INNGANGSPARTI - NATT

Varebilen er rygget inn på gårdsplassen foran inngangen til huset. Hovedøra går opp. Robert ser seg rundt. De bærer en bevisstløs Iver ut av huset og inn i bakrommet på varebilen. De går rundt. Robert gir bilnøkkelen til Rolf.

ROLF:

-Får jeg kjøre?

INT. VAREBIL MOTORVEI - NATT

Rolf kjører.

ROBERT:

-Du greide deg bra.

ROLF:

(fornøyd)

-Syns du?

Robert nikker. Rolf er overrasket over rosen. Han glemmer et øyeblikk veien.

ROBERT:

-Pass på hvor du kjører.

Rolf oppdager at han er på vei over i andre feltet og retter opp bilen. Han ser unnskyldende bort på Robert. Robert ser ikke på han.

INT. JANS OG FARENS LEILIGHET JANS ROM - NATT

Jan ligger og vrir seg, hører lyder, åpner øynene. Han ser en mann stå over seg. MIKI, Jans far. Miki står der og ser litt betuttet på han.

JAN:

-Hva er det du gjør her inne?

Miki strekker en hånd ut mot han. Jan skvetter til, setter seg opp i senga.

MIKI:

- Var ikke noe for deg hun der.
Kan få deg noe mye bedre.

Han snur og går ut av rommet.

EXT. SANDTAK - MORGEN

Et øde gjengrodd sandtak. Det går en vei gjennom sandtaket. I enden av veien, halvveis skjult av noen busker, står varebilen parkert. Ved siden av varebilen står det en slitt moelvenbrakke. På trappa til brakka sitter Robert og spiser av matboksen. Døra til brakka går opp. Rolf stikker hodet ut.

ROLF:

-Nå er han våken.

Robert reiser seg, går inn.

INT. MOELVENBRAKKE - MORGEN

Brakka er enda mer slitt innvendig. Den kan ikke ha vært i bruk på tjue år. På det møkkete golvet ligger Iver Mo, bakkbundet og fortsatt med sovebriller på, men nå er de tapet fast til hodet hans. Iver begynner å rulle på seg.

IVER:

(mumler, stønner)

-Hva er det du har gjort...? Hei...
Grete... Slipp meg løs. Jeg er ikke
i form til det her.... Du, løsne
meg da... Jeg har så jævlig...

Han avbryter seg selv, ligger og lytter, prøver å se noe.
Snuser ut i været.

ROLF:

-Er ikke noen Grete her.

Iver ligger stille.

IVER:

-Hvem er dere?

Han begynner å vri på seg.

ROLF:

-Ligg stille.

Iver kaster på seg.

IVER:

-Hvor er jeg? Hva er det dere driver med?

ROLF:

(tonløst)

-Iver Mo. Du er kidnappa.

Iver løfter hodet forundret.

IVER:

-Hæ? Er det TV? Er det skjult kamera? (Gliser) Få av de greiene her da.

Robert tar frem et gammelt polaroidkamera, bøyer seg over Iver, knipser et bilde. Iver merker blitzten.

IVER:

-Faen ikke ta bildet nå da!

Robert går bort til Iver. Han bøyer seg sakte over Iver, som merker at det er noen der. Han vrir seg.

IVER:

(panisk)

-Slipp meg løs.

Plutselig bøyer Robert seg nærmere Ivers ansikt, og blåser på han. Iver skvetter, kaster på seg.

IVER:

(mer panisk)

-Hva er det der? Hva er det der for noe?

INT. GATEKJØKKEN - FORMIDDAG

Et skjærebrett med et berg av kinakål. En hånd hakker raskt opp kinakålen i fine strimler. Kinakålen skyves vekk. Vi ser noen fiskepinner som legges på rad og rekke på et brett, hvor det allerede ligger tre halvtinte hamburgere. Jan tar brettet og setter det klar i kjøleskapet. Over han går det en formiddags-TV-sending på et lite fjernsyn.

TV-VERTINNE:

(off)

-De fleste er jo omgitt av mange mennesker og kaos hele dagen, og da er det deilig med en liten formiddagsstund for seg selv. Det jeg pleier å gjøre er å legge meg på badegolv og strekke meg, strekke meg, og da pleier jeg alltid å nå det jeg vil.

Han går ut for å hente flere matvarer. Da han kommer inn igjen er det nyheter på TV. Jan setter fra seg et par pappkasser, begynner å plukke ut hamburgerbrød. Imens har det kommet nyheter på TV.

NYHETSOPPLESER:

(off)

-Den seksogtredve år gamle rockeartisten Iver Mo ble i natt bortført fra sitt hjem på Oslo vestkant.

Jan ser opp. En journalist står foran Iver Mos villa og snakker i en mikrofon.

NYHETSOPPLESER:

-Politiet er på åstedet og gjennom søker området, for eventuelle spor.

Bildet av villaen innefra. Soverommet skimtes, senga sees. Jan står og gaper, overrasket over nyheten. Bjella ved døra plinger, en litt gusten mann i femtiårene kommer inn sammen med en liten fyr i tredvårene. RINGDAL og ASSISTENT. Jan snur seg ikke, ser fremdeles på TVen.

JAN:

-Se på det der. Det er noen som har tatt Iver Mo!

Ringdal ser rundt seg i lokalet, virker litt brysk, går bort til disken med assistenten.

RINGDAL:

-Har du ikke begynt?

Jan snur seg. Han ser på Ringdal, kjenner han tydeligvis. Assistenten går bort og skrur av lyden på TVen.

JAN:

-Med hva da?

RINGDAL:

-Flytte ut, vel. Skal være tomt her på fredag.

Jan ser forvirret på Ringdal, skjønner ingenting.

JAN:

(spakt)

-Jeg skal vel ikke flytte ut?

RINGDAL:

-Du er sagt opp fra den første. Du veit jo det? Har sendt deg brev på brev.

JAN:

-Jeg har ikke sett noe brev.

RINGDAL:

-Du har vel ikke åpna de da.

JAN:

(spakt)

-Det kommer jo så mange brev...

RINGDAL:

-Det er ikke mitt problem. Du har ikke betalt husleia på tre måneder. Jeg har sendt deg fire varsler.

Assistenten ser på et potpurri over Iver Mos karriere på TV.

ASSISTENT:

(uten å ta blikket fra skjermen)

-Fem.

RINGDAL:

-Fem. Nå er det for seint.

JAN:

-Det kan ikke være for seint? Jeg har pussa opp og skal jo åpne bordservering! Kan vi ikke få til en ordning?

RINGDAL:

-Nei. Jeg skal leie ut til noen andre.

Jan blir helt satt ut. Han aner ikke hva han skal si. Han ser rundt seg, leter etter et halmstrå.

JAN:

(stammer)

-Øh... um... Skal jeg lage noe godt? Har fått inn noe nytt som jeg tror vil slå an!

Ringdal ser uforstående på ham.

RINGDAL:

-Jeg skal ikke ha noe mat.

JAN:

(høyspent)

-Skal få avslag. Tjue prosent...
Nei, forresten, det er på huset!

Jan prøver å se gavmildt på Ringdal, prøver fortvilet å smile et servicesmil. Ringdal ser oppgitt og forbauset på han.

RINGDAL:

-Hva er det med deg? Jeg skal ikke ha noe mat jeg? Jeg skal ha åtteogtjue tusen. Nå! Eller så er du ute på fredag. Hvordan skal du greie det?

JAN:

-Klart jeg skal greie det! Fint du sier fra!

Jan prøver å smile takknemlig. Ringdal ser sjokkert på Jan. Han synes det her er uforståelig. Ringdal ser ned og sier, nesten til seg selv:

RINGDAL:

(lavt)

-Hvordan kan noen bli sånn?

EXT. GATE UTENFOR GATEKJØKKEN - FORMIDDAG

Ringdal setter seg inn i en bil og kjører avgårde. Bak vinduet i gatekjøkkenet står Jan og stirrer etter bilen. Han er lamslått, på gråten, noe skjer med han.

INT. BENTS LEILIGHET - FORMIDDAG

Dørklokka ringer i korte støt. Bent kommer plutselig til syne. Han har fått på seg skjorte og er ellers i underbukse. Han åpner døra i enden av leiligheten.

BENT:

-Hei, Stefan. Hva er det for noe?

Stille. Bent lytter til et eller annet vi ikke hører. Bent rygger tilbake, sjokkert.

BENT:

-Hæ? Nå i natt?! Nei, jeg la av røret... Har ikke hørt noen ting jeg. Sovna ikke før på morrakvisten. Faen...

Bent snur seg, er helt satt ut, går inn i gangen, begynner å raske på seg noen klær.

INT. OPPHOLDSROM MAGMA RECORDS -DAG

En sliten Grete sitter i en stol med armen i fatle og røyker. ROY FLØTTEN og STIG, to andre bandmedlemmer, sitter ved et bord og snakker lavt sammen. Stefan ser på Bent, som stirrer på Grete.

STEFAN:

(til Bent)

-Hun har sitti i forhør fra tidlig på morran. Vær litt grei nå.

Bent går bort til Grete og omfavner henne klønede. De andre snur seg litt vekk, ikke noe ålreit å følge med på.

BENT:

-Hei... Hva er det som har skjedd?
Er du skada?

GRETE:

-Bare et kjøttsår.

Bent ser bekymret på henne. Roy Fløtten kommer gående.

ROY:

(til Grete)

-Hva var det du gjorde oppe hos Iver?

Bent retter seg opp. Han ser ut til å ha fått en ny styrke.

BENT:

-Hun skulle hente noe for meg. Har du noe problemer med det?

ROY:

-Midt på natta?

Stefan legger et polaroidbilde på bordet.

STEFAN:

-Kom for en halvtime siden.

De ser på bildet av som viser Iver liggende, bakkbundet og med sovebriller. Roy ser på bildet.

ROY:

-Det er ikke noe han har finni på sjæl da?

BENT:

-Finni på sjæl? Ser dette ut som noe han har finni på sjæl?

STEFAN:

-De vil ha tre millioner.

Stig og Roy ser på han. Bent også.

ROY:

-Hvem er det som skal betale det?

STEFAN:

-Bandet og plateselskapet må dele.

ROY:

-Hvorfor må vi være med på det? Det er ikke riktig det?

BENT:

(sint)

-Klart det er riktig. Hvem var det som hadde sitti her uten han?

ROY:

(lavt)

-Ihvertfall ikke du.

Bent ser på han.

BENT:

(sint)

-Hva mener du med det?!

STEFAN:

-Slapp av! Vi må diskutere det.

BENT:

(sint)

-Det er ikke noe å diskutere. Jeg synes bare det å stille spørsmål om det er helt på trynet!

Grete ser overrasket på Bent fra stolen sin. Forbauset over Bents bestemthet.

INT. GATEKJØKKEN - DAG

Dørbjella i gatekjøkkenet plinger. Et middelaldrende par kommer inn. Lokalet er tomt. Jan er ikke å se.

MANN:

-Hallo? Er det noen her?

Paret kikker etter. Ingen viser seg.

MANN:

(høyere)

-Hallo?

INT. GATEKJØKKEN BORDSERVERINGS-AVDELING - DAG

Bordserveringsrommet med yuccapalmen i bakgrunnen. Kamera glir til siden, og avdekker Jan som sitter ved et bord med en haug med vinduskonvolutter foran seg. Noen er åpnet. Rommet er halvmørkt, lyset er ikke slått på. Jan fingerer litt med en av regningene.

KVINNE:

(off)

-Kanskje det er stengt?

Stille et øyeblikk. Jan rører seg ikke.

MANN:

(off)

-Hallo?

Stille. Skritt. Dørbjella plinger. Døra lukkes. Jan kikker sakte opp.

INT. BENT OG GRETES LEILIGHET - DAG

Grete ligger i senga på soverommet. Bent kommer inn. Grete kjenner på den skadde armen sin. Hun har dusjet og tatt av seg klærne.

BENT:

-Er det vondt?

GRETE:

-Litt. Takk.

Bent betrakter henne. Han plukker opp noen klær fra golvet og legger det på en stol.

BENT:

-Hva slags folk er det som gjør noe sånt?

GRETE:

-Aner ikke. Så ingenting. Det gikk så fort.

Hun ligger litt vondt. Hun skifter stilling, drar dyna litt til side. Bent ser på henne. Hun er naken under dyna.

GRETE:

- Bra du stiller opp for Iver, ihvertfall.

Bent setter seg ned på sengekanten.

BENT:

-Klart jeg gjør det. Uansett hvordan Iver er, så har vi vært venner i femten år. Hvem skulle stilt opp for han hvis ikke jeg gjorde det?

Grete ligger og ser litt forundret på Bent. Han stikker hånda innunder dyna.

BENT:

-Det er noe med vennskap. Uansett.

Han stikker hånda lenger innunder dyna og er bortpå Grete. Grete rykker til litt, ser rart på han.

GRETE:

-Hva er det du gjør?

BENT:

-Man kan ikke bare tenke på seg sjæl.

Han stikker hånda lenger opp under dyna og beføler henne.

GRETE:

-Hold opp med det!

Bent begynner å dra av henne dyna. Han ser på kroppen hennes, har lyst på henne. Han begynner å ake seg over henne i senga.

GRETE:

-Jeg vil ikke det nå.

Grete ligger avdekket, men dekker seg ikke til.

BENT:

-Kan vi ikke bare gjøre litt? Gjør ikke noe det?

GRETE:

-Jeg har ikke lyst. Jeg er faenmeg trøtt.

BENT:

-Skal vi ta noe? Jeg har noe jeg.

Hun vrir seg unna. I det samme ringer telefonen. Bent snur seg irritert, går ut og tar telefonen. Grete dekker seg til igjen, irritert over Bents handling.

Så kommer han inn igjen. Han ser på Grete. Det er tydelig at det har skjedd noe.

BENT:

-De har tatt kontakt.

GRETE:

-Hvem da?

BENT:

-De som har Iver. De vil at jeg skal levere penga.

Han går ut. Grete ser etter han.

EXT. GATE - ETTERMIDDAG

En tom gate. Sett fra høy synsvinkel. Jans bil kommer kjørende ned gata. Han svinger inn til en fortauskant.

INT. LEIEGÅRD OPPGANG -ETTERMIDDAG

Jan har ringt på en dør i leiegården. Han venter. Døra går opp. Ei kvinne i tredveårene, HELLES SØSTER, står og ser uvennlig på han.

JAN:

-Skulle snakke med Helle.

SØSTER:

-Hun er ikke her.

JAN:

-Hvor er hun da?

SØSTER:

-Hun er vel ute da.

JAN:

-Nå? Hvor da?

SØSTER:

-Veit jeg vel ikke. Skulle vel treffe noen. Tror du du er den eneste som er interessert i henne? Mange som er interessert i henne.

Jan ser totalt overrasket på henne.

JAN:

-Hvem da?

SØSTER:

-Han på jobben for eksempel. Han i regnskap.

JAN:

-Han? Er hun ute med han?

SØSTER:

-Kan vel godt hende.

Jan klarer ikke å si noe. Søsteren står og ser på han. Så lukker hun døra brått. Jan blir stående litt. Så snur han seg og går. Han er knust.

INT. SØSTERS LEILIGHET -ETTERMIDDAG

Helles søster går gjennom leiligheten. Hun går inn på badet. I badekaret ligger Helle. Hun ser opp på søstera, ser urolig og spent ut.

HELLE:

-Var det han?

SØSTER:

-Nei, det var bare naboen.

Søstera går ut. Helle blir sittende alene igjen. Hun ser ikke glad ut. Det er tydelig at hun ønsker at det hadde vært Jan.

INT. ROBERT OG ROLFS VAREBIL - KVELD

Rolf kjører varebilen på en landevei. Robert sitter ved siden av. Rolf sitter urolig i førersetet. Robert kikker på han.

ROBERT:

-Det er ikke noe å være nervøs for det her.

ROLF:

-Det er ikke det.

ROBERT:

-Man skal bare huske at det ofte er det som er lettest som er vanskeligst, og det som er vanskeligst som er lettest. Skjønner du?

ROLF:

-Ja, jeg trur det.

ROBERT:

-Ja, da er det ikke noe å være nervøs for da?

ROLF:

-Det er ikke det.

ROBERT:

-Hva er det da?!

ROLF:

-Trur jeg har fått blærekatarr.

Han vrir på seg i setet.

ROBERT:

-Vi har ikke tid til å stoppe nå?!

ROLF:

-Jeg veit det.

ROBERT:

-Konsentrer deg om veien du, så glemmer du det.

Rolf vrir på seg.

INT. STEFANS BIL - KVELD

Bent og Stefan kjører gjennom ei gate et sted på østkanten. De ser rundt seg, får øye på en kiosk litt lenger nede i gata. Stefan svinger inn på plassen, parkerer et stykke unna telefonkiosken. De er like ved et T-bane-stopp.

STEFAN:

-De ringer klokka sju. Du skal sikkert levere til noen på toget siden vi er her.

Bilklokka viser fem på sju. Bent tar kofferten i baksetet og begynner å gå ut. Stefan stopper han.

STEFAN:

-Jeg veit ikke om du burde gjøre dette her. Skulle vi ikke overlate det til noen som kan det.

Bent ser på Stefan. Bent virker ikke nervøs.

BENT:

-Hva tror du de gjør med Iver hvis de ser at det kommer noen andre?

EXT. Plass -KVELD

Bent går mot en telefonkiosk som henger på en vegg, åpner døra og går inn. Han setter fra seg kofferten, stiller seg opp og venter på at det skal ringe. Det ringer ikke. Han ser på klokka igjen. Den er sju. I bilen sitter Stefan og venter. Vi ser ned på en T-bane-perrong fra plassen. Et vognsett kommer, stopper, dørene går opp, ingen passasjerer kommer ut, dørene lukkes og toget kjører videre.

Bent ser ned på toget, -han ser på kofferten, -så snur han seg mot Stefan. Bent ser raskt vekk igjen. I samme øyeblikk ringer telefonen. Han tar den.

BENT:

-Ja, hallo?

Bents ansikt forandres helt.

BENT:

-Tchang? Det her er ikke Tchang.

(Pause) Nei, det er ikke Tchang!

Feil nummer!

Han slenger på røret, ser bort på Stefan som ser spent på han. Bent rister på hodet. Han ser ned på kofferten, skyver den litt nærmere seg selv, kikker på klokka.

EXT. LANDEVEI - KVELD

Det kommer en eldre bonde kjørende rolig langs en våt mørk landevei. Han ser til sida, det er noen merker i veibanen, det er noe der, han får et glimt av noe, kjører videre. Vi ser at han stusser på noe. Plutselig ser han noe i veikanten; det er ei ku, den beveger seg rart. Han stanser bilen og rygger litt tilbake. Han ser på kua, den er skadet, sjangler, og holder på å knele.

EXT. TELEFONKIOSK -KVELD

Bent står og venter. Han ser utålmodig på klokka. Et nytt tog kommer kjørende inn på perrongen. Dørene åpnes, svuusj, en eldre dame kommer gående ut. Bent stirrer på henne. Toget kjører videre.

Stefan sitter i bilen. Han ser også på klokka, og på Bent igjen. Bent glør på telefonen.

Bent venter, tar seg til panna, senker hånda, ser at hånda er klissvåt. Han irriterer seg over det, er nervøs, tørker

svetten av på buksa. Han ser bort på Stefan, Stefan sitter og glør på han. Bent ser ned på pengehofferten.

Et nytt tog kommer kjørende inn på stasjonen. Bent ser telefonen -og på veska. Toget stopper, dørene åpnes, ingen kommer ut. Det kjører videre.

EXT. LANDEVEI - KVELD

Bonden har gått ut av bilen. Han kommer gående med ei lommelykt, lyser mot grøfta og oppdager et gjerde som er feid ned. Det er skreilt vekk gras og busker. To bilspor fører gjennom gjerdet og gjennom en treklynge. Bonden går nedover. Bak trærne er det ei lita elv.

EXT. TELEFONKIOSK - KVELD

Bent står ved telefonkiosken.

Han ser på Stefan. Ser på klokka. Han drar etter været, puster tungt, det ser ut som om det er vanskelig for han å få luft.

EXT. ELV VED LANDEVEI - KVELD

Bonden kommer gående med tent lommelykt i mørket. Han har tydeligvis oppdaget noe, og kommer gående mot kamera. Vi følger han, han går forbi kamera, lyser ned på elva. Plutselig fanger lykta vanen til Robert og Rolf som ligger på taket litt ute i elva. Den er hardt smadret. Bonden stanser, ser på vraket, det er ikke noe hyggelig syn for han. Han tar seg sammen og går sakte og uvillig videre mot bilen. Så stopper han og bøyer seg med lykta, veldig nervøs for det som venter.

Han lyser inn i vraket, får øye på noe og reiser seg opp og tar et skritt tilbake med vemmelse og skrekk i ansiktet.

EXT. TELEFONKIOSK - KVELD

Stefan kommer ut av bilen. Han går bort til kiosken, hvor Bent fremdeles står og venter. Bent er blek og stresset. Stefan tar forsiktig på Bents overarm.

STEFAN:

-De kommer ikke. Klokka er åtte.
Det må ha vært en misforståelse.
De ringer ikke.

Bent drar seg løs fra Stefans fingre.

BENT:

-Klart de ringer!

STEFAN:

-Nei, det må ha skjedd noe.

BENT:

-Hva skal ha skjedd da?! Det har ikke skjedd noe noe som helst!

Stefan ser vaktsomt på Bent.

STEFAN:

-Ta det med ro. Jeg skal kjøre deg hjem.

BENT:

-Hva med Iver da?!

STEFAN:

-Kan ikke gjøre mer for Iver nå.

Bent sier ingenting.

EXT. GATE UTENFOR BENTS LEIEGÅRD - KVELD

Bent går ut av bilen, går inn i leiegården. Med en gang Stefan har kjørt kommer Bent ut igjen med ny energi. Han kikker ned gata og haster videre langs fortauet. Han krysser og går over til et utested, en brun kafe.

INT. BRUNT UTESTED - KVELD

Han kommer inn, tar ut en lapp av lomma, ser en telefonautomat, går mot den.

BARTENDER:

-Den virker ikke. Får bruke denne her.

Bartenderen ser på telefon på disken. Bent stiller seg foran disken, ser tvilende på telefonen.

Bent tar av telefonrøret, snur seg vekk fra bartenderen.

EXT. ELV VED LANDEVEI - KVELD

Vraket ligger på taket i elva. I bakgrunnen hører vi sirener som ankommer. I det samme begynner en mobiltelefon å ringe i bilvraket. Kamera glir nærmere. Vi skjønner at lyden kommer fra inne i den ødelagte bilen.

INT. BRUNT UTESTED - KVELD

Bent venter på svar i telefonen. Det høres et ringesignal. Bent legger på røret og sjekker nummeret. Han tar av røret og ringer en gang til. Kommer noen lyder, får ikke kontakt. Bent legger på, plutselig nervøs og forvirret. Han går mot utgangen.

EXT. BRUNT UTESTED - KVELD

Bent kommer ut, begynner å gå avgårde. Han ser rundt seg, for å sjekk om det er noen der. Tomt. Han går videre.

INT. MOELVENBRAKKE - NATT

Iver Moe ligger fremdeles bundet på golvet. Han vrir seg, tygger på svampen, prøver tydeligvis å få noe ut av den, men den er tørr. Han spytter den ut. Plutselig synes han at han hører en liten lyd. Så blir det stille.

IVER:

-Er det noen der? Hvor har dere gjort av dere? (Stille. Sårt)
Faen, det er ikke noe ålreit dette her. Hei...

Stille i skogen.

Ny lyd, det høres ut som om det er nærmere. Krasling.

EXT. MOELVENBRAKKE - NATT

Det høres noen lyder utenfor brakka. Så ser man et ekorn som spiser på noe, rett under brakka.

IVER:

(off)
-Hallo?! Hallo!?

Det dunker i golvet. Ekornet piler vekk, mot skogen.

INT. BENT OG GRETES LEILIGHET - NATT

Nært på et fotografi som ligger i mørke. Lyden av en dør som åpnes, og lyset kommer på. Vi ser at bildet

forestiller Bent og Iver. Vi ser gangen. Det er noen trommekasser der. Bent står urørlig i enden av den. Så går han gjennom gangen, forbi bildet, uten å se på det. Han er tydelig plaget. Han går rett inn på do, låser etter seg. Døra til stua glir opp, Grete kommer til syne.

GRETE:

-Hvordan gikk det? Stefan ringte, han sa at...

BENT:

(off, avbryter)
-Går det ikke an å få være litt i fred eller!?

Grete stiller seg utenfor badedøra, ser overrasket på døra.

INT. BRAKKE -NATT

Iver vrir seg i angst.

IVER:

-Gjør ikke meg noe! Tåler dette her jeg!

Som en siste desperat utvei begynner han å nynne for seg sjøl.

IVER:

-Mhm... Mhmmm...

Han kommer inn på en melodi.

IVER:

-Mhm... Mhmm..... Imagine all the people... living life in... Mhm... Ohohuhuuuu.....

EXT. MOELVENBRASSE - NATT

Bildet av Moelvenbrakka på avstand. Ivers desperate sang høres i det fjerne.

INT. JANS LEILIGHET -NATT

Jan kommer inn i gangen med en plastpose med varer. Han lytter etter faren, stille. Han går inn på kjøkkenet, setter fra seg maten, åpner kjøleskapet. Begynner å sette inn mat, sakte, som om han nesten ikke har krefter. Mens

han stabler inn varer synes han at han merker at det står noen bak han. Han snur seg. Det er ingen der. Jan tar flere varer, setter inn, lukker kjøleskapet og snur seg. En tung mann i sekstiårene med et plaget og mørkt utseende står rett foran han og stirrer på han. Jan skvetter. MIKI, Jans far. Det går en liten stund.

MIKI:

-Akkurat.

Jan blir forvirret. Miki stirrer på han, uten å si noe.

JAN:

-Hva er det du mener?

MIKI:

-Er det sånn det skal være nå da?

Jan snur seg litt vekk.

JAN:

-Jeg blei litt sein, måtte innom et par steder.

MIKI:

(tonløst)

-Sier du det.

JAN:

(raskt)

-Jeg skal lage mat nå med en gang.

MIKI:

-Jeg trenger vel ikke noe mat.
Hvorfor skulle jeg trenge noe mat?
Når jeg har gått her hele dagen
uten mat så trenger jeg vel ikke
noe mat nå?

Jan ser utslitt på han.

JAN:

-Var det ikke noe brød igjen?

MIKI:

-Jo, en skalk. Den var god.

Jan ser oppgitt på Miki. Han er lei av det her nå. Vært gjennom denne seansen tusen ganger. Nå orker han ikke mer.

JAN:

-Kunne du ikke gå og handle sjæl
for en gangs skyld?

Det blir stille et øyeblikk.

JAN:

-Butikken er på andre sida av gata.

Miki stirrer på Jan, som om han ikke kan tro det han
hører.

MIKI:

-Hva var det du sa?

Jan skjønner at han ikke bør si dette, men kan ikke la
være.

JAN:

-Du kunne gå og handle sjæl. Kunne
kanskje ha godt av å komme deg litt
ut.

Ny pause. Jan går bort til benken og begynner å åpne en
pakke med koteletter. Miki stirrer på han.

MIKI:

-Veit du ikke at jeg er sjuk?

JAN:

(litt spakere)
-Ja, men hva er det egentlig som
feiler deg? De har jo ikke funnet
noe?

Miki ser vantro på han. Han ser ned på føttene sine.

MIKI:

-Se på de her? Åssen tror du det er
å ha noe sånt? Jeg kan nesten ikke
gå!

Han stabber smertefullt rundt på golvet, som om han går på
glass.

MIKI:

-Også sier du noe sånt?

Miki begynner å stabbe vekk fra Jan mot gangen, med en
lidende mine. Jan ser hjelpeløst etter han.

JAN:
(usikkert)
-Unnskyld da. Jeg skal lage noe
mat.

Miki forsvinner ut.

INT. JAN OG FARENS LEILIGHET KJØKKEN - NATT

To koteletter ligger og freser i masse brunet smør. Det oser fra panna. Jan snur kotelettene. Plutselig hører han noe bråk fra stua. Det er noe som skraper og smeller. Jan lytter. Det kommer et smell til. Han går bort til døra og kikker inn i stua. Faren står bøyd over en lenestol, holder på å flytte den fram og tilbake, det virker å være uten mål og mening. Det er et slags sinne og aggresjon over handlingen. Jan går inn på kjøkkenet igjen, fortsetter med middagen. Så hører han at faren subber raskt forbi gjennom gangen. Det smeller i ei dør. Stille et øyeblikk. Lyden av noe som faller på golvet inne på et rom. Noen flere uidentifiserte lyder høres.

Klipp til noen minutter senere. Jan kommer ut av kjøkkenet med et brett. På brettet står en tallerken med koteletter og poteter og surkål. Ei flaske vørterøl og et glass. Han går bort til farens rom, skal til å gå inn, da han hører en mumling fra badet på den andre siden av gangen. Jan stusser, går inn på badet. Badet er en lang og trang tarm innover.

Ved kommoden står Miki og roter i en svær skuff hvor det ligger en haug med brukte medisiner. Flatklemt tuber, tomme glass, pilleesker, brett. Han roter rundt i skuffen, plukker opp ting, ser på dem, det drysser esker og tuber på golvet.

MIKI:
(for seg selv)
-Så jeg er ikke sjuk jeg? Så jeg
er ikke sjuk? Amigon, Sakkalan,
Pimmedin, Oppetoll, Lokkumin,
Sillemill, Anarex, Fakomol....

Jan går forsiktig på badet. Miki har ikke sett ham.

MIKI:
(for seg selv)
-Akkaban, Limuzin... Hæ? Så jeg er
ikke sjuk nå?

JAN:
(bekymret)
-Klart du er sjuk.

Da oppdager Miki Jan.

MIKI:
-Hva er det du står der for?

Jan ser på han, ser at faren er i harnisk og er surrete.

JAN:
-Det er mat.

Jan nikker mot brettet.

MIKI:
-Ja?!

JAN:
-Ja, du var jo sulten.

Miki subber bort til han. Han ser mørk og farlig ut.

MIKI:
-Jeg skal ikke ha noe mat!

Jan begynner snu seg mot døra, skal gå.

MIKI:
-Hvor er det du skal ?

Jan stopper, snur seg halvveis mot Miki.

JAN:
-Skal gå tilbake med maten.

MIKI:
(sint)
-Gå tilbake med maten? Hvorfor det?

JAN:
-Du ville jo ikke ha?

MIKI:
-Ville ikke ha?

Miki går tett inntil Jan igjen. Han puffer til Jan på skuldra.

MIKI:

-Så jeg skal ikke ha mat jeg da?

JAN:

-Jeg trudde du sa...

Miki puffer til Jan og brettet slik at glasset og flaska holder på å velte. Jan prøver å redde dem, og klarer det såvidt.

MIKI:

-Hva er det for noe gærrnt med deg?

Jan rygger ut mot gangen.

JAN:

-Jeg veit ikke om det er noe gærrnt med meg?

Han rygger borti dørkarmen, går ustødig ut i gangen, brettet hopper. Miki følger tett etter, dytter han bakover.

MIKI:

-Se på deg sjæl da? Skjelver som ei gammel kjerring!

Jan rygger ustøtt. I det samme velter glasset på brettet. Miki er på vei til å eksplodere. Jan begynner å bli redd. Miki ser rasende ut, som om han holder på å miste kontrollen.

MIKI:

-Ikke søl!

JAN:

-Skal sette det inn på rommet jeg.

MIKI:

(hermer)

-Skal sette det inn på rommet jeg.

Jan prøver å komme seg forbi Miki. I det samme dytter Miki til han. Flaska og glasset faller på golvet.

MIKI:

-Greier du ikke å holde på et brett en gang?

Jan bøyer seg ned med brettet i den ene hånda og prøver å plukke opp glasset med den andre. Miki står over han, og sparker vekk glasset i det Jan skal til å gripe det.

MIKI:

(hermer)

-Var det nok smør, var det nok smør? (Hermer) Skal sette det inn på rommet, jeg. Åssen har du blitt sånn?

JAN:

(fortvilet)

-Ikke herm!

MIKI:

(hermer)

-Ikke herm!

Jan prøver å reise seg med brettet, men Miki skubber så hardt til han slik at han mister balansen og faller over middagsmaten. Surkål og koteletter fyker utover.

MIKI:

-Greier ikke å holde deg på beina engang! At jeg skulle få noe sånt til sønn! Kjerring!

Jan prøver å få samlet maten opp på tallerkenen igjen. Miki sparker koteletter og tallerken vekk fra Jan. Han trækker på en kotelett. Jan er på gråten.

MIKI:

-Er det noe rart at ingen vil ha deg? Greier ikke å holde på den støgge dama en gang!

Han trækker på en kotelett og sparker den irritert løs fra tøffelen.

INT. JAN OG FARENS LEILIGHET JANS ROM - NATT

Klipp til kjøkkenet. Tomt. Rotete. Farens tallerken med koteletter står slengt halvveis ned i vaskekummen.

Klipp til gangen. Den er tom og stille.

Jan sitter i senga, ser fremfor seg.

Klipp til farens rom. Rommet, senga, en skikkelse under ei dyne. Faren stønner, vrir på seg.

Klipp til gangen. Jan kommer gående stille.

EXT. MOTORVEI LIKE UTENFOR BYEN - TIDLIG MORGEN

En regngrå, nitrist morgen. En trailer kommer kjørende i full fart langs motorveien, og passerer. Det spruter vann ut mot siden av veien, over Jans bil som står parkert på en busslomme. Inne i bilen sitter Jan, forvåket og stiv, mens vannet renner nedover rutene.

INT. JANS BIL - TIDLIG MORGEN

Jan skrur på radioen.

RADIOSTEMME:

(off)

-Ja vi ønsker våre lytter en god morgen. Selv om været kanskje ikke er det aller beste, kan det bli en god dag. Det kommer jo bare an på hva man gjør ut av den.

Jan skrur av radioen.

EXT. LANDEVEI - TIDLIG MORGEN

Jan kjører av fra en større vei og inn på en skogsvei. Han kjører raskt. Det er ennå mørkt, men begynner såvidt å lysne. Jan kommer til et kryss, en vei til høyre, og en vei til venstre. Han slakker på farten, men kjører videre. Jan kommer til et skilt: Horntjern 3 km. Han kjører av, og fortsetter innover i skauen. Det blir tettere skog. Etter en stund slutter veien. Går over i gras.

EXT. SKOG - MORGEN

Bilen stopper. Jan går ut. Han ser seg ikke om. Han tar av seg jakka, bretter den pent sammen og legger den inn i bilen. Han beveger seg raskt, ser ikke rundt seg. Han går bak, åpner døra og tar ut et slepetau av bakrommet. Han smeller igjen døra, går bestemt inn i skauen, uten å se seg om.

Han kommer til en liten høyde med et ensomt tre, med en tjukkk grein som stikker ut. Han går opp til treet, slår en løkke og klatrer opp på en stein ved siden av stammen,

kaster tauet over greina og får bundet det fast. Han legger løkka rundt halsen. Han prøver styrken i tauet for å se om det er bundet skikkelig, rykker til et par ganger. Mens han gjør dette kommer ei ku gående ut av skauen og ut på den vesle lysninga. Den stiller seg foran foten av treet. Jan vifter med ei hånd.

JAN:

-Husj! Kom deg vekk!

Kua blir stående. Jan strammer løkka om halsen.

JAN:

-Kom deg vekk! Husj!

Kua lunter videre. Plutselig høres en fjern stemme.

STEMME:

(off)

-Er det noen der?

Jan syntes han hørte noe, tar tak rundt tauet og ser forundret rundt seg.

JAN:

-Hallo?

STEMME:

(off)

-Jeg er her! Hjelp meg! Ikke gå!

Jan skvetter til, snur seg mot stemmen, men i det samme sklir han på den våte steinen. Han faller ut og blir hengende etter tauet. Han spreller, holder i tauet.

JAN:

(halvkvalt)

-Hjelp! Hjelp!

STEMME:

(off)

-Hjelp! Hjelp!

JAN:

(halvkvalt)

-Hjelp!

Han greier å svinge seg tilbake mot steinen, kjenner at han får tak med foten, men mister taket igjen, svinger ut. Han ser ut til å bli kvalt, men svinger tilbake igjen, får

tåa på nytt på steinen, så klarer han å karre seg inn og får fotfeste. Han står der og får dratt løkka av halsen, faller ned i lyngen. Han blir liggende og hikste, prøver å få igjen pusten.

STEMME:

(off)

-Hallo? Er det noen der? Jeg er her!

Jan kravler seg opp, kommer seg på beinene, ser mot stedet hvor stemmen kommer fra og går mot den, inn mellom trærne. Plutselig oppdager han at han er i utkanten av skauen. Han får se et sandtak, og deretter ser han ei moelvenbrakke.

STEMME:

(off, fra brakka)

-Hallo? Jeg er her!

Jan går mot brakka.

INT. BRAKKE - MORGEN

Jan kommer inn i brakka. På golvet ser han at det ligger en mann bundet, med sovebriller om øynene. Det er Iver Mo. Jan blir stående litt, som om han ikke skjønner hva han ser på. Han er ennå satt ut etter opplevelsen i treet. Iver har hørt at det kom noen inn, og virrer med hodet.

IVER:

-Hvem er det?

Jan står og hiver etter været, klarer ikke å si noe ennå. Han kjenner igjen skikkelsen på golvet, oppdager til sin store forbløffelse at han står og ser på Iver Mo.

IVER:

-Faen hva er det dere har drivi med? -Hvor blei det av dere? Jeg har liggi her og holdt på å stryke med!

JAN:

-Du er Iver Moe?

IVER:

(forbanna,
utålmodig)

-Klart jeg er Iver Mo! Få meg løs
da. Jeg har liggi her i to dager!

Jan blir stående og stirrer på Iver Mo. Iver lytter.

IVER:

-Hva er det du driver med?

Jan stirrer fremdeles. Han kan ikke tro det han ser.

IVER:

(like utålmodig)

-Er du idiot? Få meg løs!

Jan går omsider bort til Iver og bøyer seg over han. Setter seg ned, prøver å løsne tauene som er bundet rundt beinene. Det er en masse knuter. Iver vrir på seg, utålmodig.

IVER:

-Ville dem ikke ut med penga, var
det det?

JAN:

-Hvem da?

IVER:

-Plateselskapet. Har dem ikke
betalt?

JAN:

-Aner ikke.

IVER:

-Gjerrige jøvler! Så jeg skulle
ligge her jeg da! Faen.. Dette her
skal dem få igjen!

Han rykker i taua. Jan prøver å løsne, men knutene sitter
altfor hardt.

IVER:

-Få meg løs!

JAN:

-De sitter hardt.

IVER:

-Klarer du ikke få opp ei knute en
gang?

JAN:
(irritert)
-Jeg prøver så godt jeg kan.

IVER
(hermer)
-Jeg prøver så godt jeg kan.

Jan ser forbannet på Iver.

JAN:
-Ikke herm!

IVER:
(hermer)
-Ikke herm? Gjør jeg som jeg vil
med. Få meg løs!

Jan reiser seg brått og blir stående og se på Iver.

JAN:
-Ikke hvis du holder på sånn.

IVER:
-Hæ? Veit du ikke hvem jeg er
eller?

Jeg er faen meg Iver Mo.

JAN:
(lavt og redd)
-Driter jeg i.

IVER:
-Hæ? Hva var det du sa? Ingen som
driter i det!

Jan ser småforbannet på Iver.

JAN:
-Tenk om jeg bare går nå?

Iver blir plutselig redd.

IVER:
-Ikke gå! Var ikke sånn ment. Vær
grei da?

Jan nøler litt, setter seg ned og fortsetter motvillig å
løsne den siste knuten. Tauenden rundt beinene løsner.

Iver prøver å komme seg opp, sparkar, treffer Jan i ansiktet.

JAN:

-Du sparka meg!

Iver karrer seg opp på knærne, fortsetter å reise seg.

IVER:

-Det driter jeg i. Hvem er det du trur du er?

Greier å komme seg opp, står ustøtt, fremdeles krumbøyd.

IVER:

-Fy faen nå skal jeg ta igjen. De dreit i om jeg ble borte, ja. Nå skal dem få. Ingen skal få et rødt øre av meg fra nå av! Trur du at du skal få noe? Kan du bare glemme. Ingen skal få et øre av meg! Ikke en dritt!

Han småsjangler frem og tilbake. Jan prøver å komme seg unna. Iver virrer med hodet, prøver å peile seg fram til Jan.

IVER:

(opphisset)

-Veit du hva? Jeg er den første rockestjerna i Norge som har blitt kidnappa! Har du tenkt på det? - Det er jeg som kommer til å tjene på dette her!

Han reiser seg brått, og står for første gang skikkelig oppreist. Plutselig tar han et skritt bakover. Jan ser på han. Iver sjangler ustøtt.

IVER:

-Faen... Skulle ikke reist meg så fort. (tar et skritt til bakover, mumler utydelig) Hold på treet... Hold på treet.

Iver raver bakover og ramler inn i et hjørne. Det ligger noen vedkubber der. Han treffer dem med hodet og svimer av. Jan går forsiktig bort til han, kikker ned på han. Iver er livløs, men puster fortsatt. Så går Jan ut av

brakka. Ser seg rundt. Han er ør og forvirret. Han får øye på veien som går fra brakka og ned i sandtaket. Den går ned i skogen. Han snur seg og ser på brakka igjen. Han retter seg litt opp, får en tanke. Han snur seg, åpner døra og ser inn på Iver Mo, som fremdeles ligger bevisstløs. Så ser Jan på et bord innenfor døra. Der står eterflaska og tvistdotten som Robert og Rolf brukte. Matboksen til Robert ligger der også. Jan snuser på dotten og flaska, skjønner hva det er. Han stapper flaska og tvistdotten i jakka.

INT. MAGMA RECORDS - FORMIDDAG

En journalist står med en mikrofon. Han ser på noe utenfor bildet.

JOURNALIST:

-Da begynner vi?

Bilde av Bent som står foran gullplateveggen. Han svetter og ser plaget ut.

BENT:

-Ja, bare et øyeblikk.

Han tørker av seg svetten.

JOURNALIST:

-Iver Mos nære medarbeider, Bernt Li, vil nå komme med en oppfordring til kidnapperene.

Klipp til bandet som sitter i andre enden av rommet og ser på TV-intervjuet.

ROY:

-Bernt?

Tilbake til Bent.

BENT:

-Til dere som står bak kidnappingen: Ta kontakt med en gang. Vi er villige til å oppfylle alle krav. Vi er åpne for handel...for å forhandle om kravene, så kom med dem...kravene. Vi venter på et utspill, men for hver time som går blir det verre og

verre å få stokket riktig...til et krav. Altså. Uansett hva som har skjedd, ta kontakt. Uansett krav, ta kontakt, har dere krav så...

Han stopper helt opp. Ser på journalisten.

BENT:

-Kan vi ta det en gang til?

Klipp til en kjøring over bandet som sitter trøtte og leie og venter på at Bent skal bli ferdig.

STIG:

-Trur du dette hjelper, da?

Vi kjører forbi Roy, som ser hånlig på Bent, som stotrer avgårde igjen, like nervøs.

Stefan kommer inn i bildet.

STEFAN:

-Hva skal vi gjøre? De har jo ikke funnet et jævla spor.

Han nikker mot noen menn som står i bakgrunnen.

Klipp til Bent, som har gått helt i oppløsning.

BENT:

-...og har vi krav, så tar dere kontakt... og har vi først fått kontakt, vil ingen spørsmål bli stilt, hverken av oss eller dere andre, så lenge Iver Mo kommer helt skadet til rette...nei, nei, nei...uskadet Iver uskadet tilbake...øh...vi må ta det en gang til.

Bent bryter på nytt.

JOURNALIST:

-Det går fint det her.

Han får et håndkle, tørker seg, kremter, begynner på nytt.

BENT:

(raskt og nervøst)

-Til dere som står bak
kidnappingen...

INT. SYKEHUS AKUTTROM

Bents stemme fortsetter over. Bents oppfordring går under hele scenen.

BENT:

(off)

-...Ta kontakt, vi er villige til å
oppfylle alle krav...

Rolf ligger i en seng med øynene lukket. En sykepleierske justerer armdryppet hans. Hun går bort til nabosengen. I den ligger Robert. Han ser enda mer skadet ut enn Rolf. Det står noen maskiner rundt ham.

INT. GATEKJØKKEN BAKGANG- FORMIDDAG

Døra til bakgangen slås opp. Jan kommer til syne. Utafor står bilen rygget inntil. Han åpner bakdøra på bilen. Der ligger Iver Mo, bevisstløs og bundet.

INT. GATEKJØKKEN - FORMIDDAG

Jan drar Iver raskt inn i bakgangen. Han får opp en dør og begynner å buksere Iver ned en trapp.

INT. KJELLER GATEKJØKKEN - FORMIDDAG

Jan sleper Iver gjennom en gang. Han legger Iver ned og åpner enda en dør. Det er et slags lagerrom. Han drar Iver bort til en stålhylleseksjon, og legger han langsmed hylla, tar et tau som ligger i hylla, begynner å binde Iver fast til seksjonen. Han fester Iver så godt han kan og retter seg opp, ser tvilende på den bevisstløse, møkkete og våte rockeartisten. Jan er også våt og møkkete etter oppholdet i skauen. Han ser ned på seg selv.

INT. JAN OG FARENS LEILIGHET- FORMIDDAG

Noen låser opp døra til leiligheten. Jan kommer inn. Han har det travelt. Sniker seg så stille han kan forbi farens rom, går inn på sitt eget rom. I det samme Jan er inne på rommet, glir døra til Mikis rom opp, og Miki kommer ut. Han ser litt forundret rundt seg i gangen.

Jan har imens fått av seg de våte klærne og får på seg noen nye klær. Han tar en bag og stapper ei treningsjakke og noen klær ned i bagen.

MIKI:

(off)

-Jan? (Stille) Er du hjemme nå?
Skulle jeg bade?

Jan kikker ut i gangen, Miki står og ser på han. Jan går forbi han med bagen. Miki skuler mot bagen.

MIKI:

-Hva er det du skal med den? Hvor
er det du skal?

Jan går ut.

INT. GATEKJØKKEN - FORMIDDAG

Jan henger opp et skilt på inngangsdøra: STENGT. Han har en avisbunke under armen. Han kikker ned mot kjellertrappa, og går bort til disken, legger avisene utover og blar seg frem til oppslagene med Iver Mo. Overskrifter: FORTSATT INGEN KRAV OM LØSEPENGER. IVER MO SETT I POLEN? SANNHETEN OM IVER MO. Han ser på et bilde av Iver som står med konjakkflaske og to damer på alle fire på hver side av seg. Han ser at den ene av dem ikke er kvinne. Det er Bent med en blond parykk som ser med et fårete smil opp på Iver. Bildet er tydeligvis noen år gammelt, fra en mer frikete periode i bandets historie. Forsøk på dekadense mot slutten av åttitallet. Alle artiklene og bildene viser oss en ytterst ufordragelig fyr. Jan blar opp i en ny avis. Overskrift: HVOR MYE ER IVER MO VERDT?

INT. GATEKJØKKEN KJELLER - DAG

Iver er våken, ligger og hutrer og fryser. Han skjønner ikke hvor han er. Han hører at ei dør åpnes, snur seg mot lyden.

IVER:

(spakt)

-Hvor er jeg hen nå?

Jan går litt nærmere. Iver er dårlig og fryser. Jan tar opp treningsoverallen fra bagen, bøyer seg over Iver,

begynner å trekke på han overallen. Iver blir redd, vrir på seg for å komme unna.

IVER:

(redd)

-Hva er det du gjør?

Jan drar treningsoverallen over hodet hans.

IVER:

-Nei, ikke det... Får ikke puste!

Ivers hode kommer til syne i halsen på overallen. Han har panikk.

IVER:

-Hva er dette her for noe?

JAN:

-Treningsoverall.

Iver stønner og vrir på seg. Det ser ut som om han ligger i en tvangstrøye. Han prøver å roe seg.

IVER:

-Hvem faen er du? Blei ikke jeg slippi fri?

Han begynner å røske i tauene.

IVER:

-Det er jævlig urettferdig. Jeg lå i senga mi, jeg. Og plutselig ligger jeg midt i skauen. Og så blei jeg slippi løs, og nå ligger jeg her? Hva faen er det jeg har gjort for noe?

Iver bygger seg opp. Han begynner å røske for å komme løs både på føtter og hender. Stålhylle vakler, varene begynner å velte.

IVER:

-Veit du ikke hvem jeg er eller?

Hylla er skrudd fast i veggen. Iver prøver fånyttes å røske i tauene.

IVER:

-Jeg er Iver Mo! Har gitt ut atten
LPer!

Han fortsetter å rykke i tauene. Plutselig høres et pling fra dørklokka oppe. Jan skjønner ingenting, døra skal være stengt. Iver slutter et øyeblikk å røske, har hørt lyden.

IVER:

-Er det butikk eller? (begynner å
brøle). HEI! HJEEELP! JEG ER HEEER!
HEEER...!

Det ligger en golvklut i ei bøtte. Jan tar den og slenger den over trynet på Iver, kaster seg over han og tar et annet plagg som ligger der og surrer det rundt hodet på Iver, kveler ropet. Han tar et annet plagg også, surrer det rundt hodet på Iver. Iver stønner og vrir på seg, men er kneblet. Jan hører lyder oppe fra. Han skynder seg ut, stenger døra og småløper opp trappa.

INT. GATEKJØKKEN - DAG

Jan kikker inn i gatekjøkkenet, redd for at det skal være politiet. Midt i rommet står Ringdal, sammen med en ukjent mann i femtiårene. MANN. De smiler og ler sammen av noe. Mannen ser rundt seg. Jan kommer inn, ser overrasket på dem.

JAN:

-Hva er det dere gjør her? Det er
stengt.

RINGDAL:

-Det var ikke folk her. Vi banka
på, det var ingen som kom. Dette
er den nye leietakeren. Skulle
bare ta en titt.

JAN:

-Men det er mitt. Jeg har det til
fredag!

Mannen og Ringdal veksler blikk.

RINGDAL:

-Du greier ikke å skaffe åtteogtjue
tusen til imorra!

JAN:

-Det gjør jeg vel.

Ringdal ser på Jan, tror ikke på han. Han går videre inn. Jan går foran ham, stiller seg foran disken, prøver å skjule avisene som ligger oppslått på den.

RINGDAL:

(til mannen)

-Vi kan vel ta en titt når vi først er her.

JAN:

-Ingen som skal titte på noe her!

Han stiller seg foran døra til bakgangen og kjellertrappa, stenger veien for Ringdal. Ringdal ser forundret på han.

RINGDAL:

-Hva er dette her for noe? Det er jeg som eier gården!

JAN:

-Det er jeg som leier! Jeg har kontrakt her til fredag!

Ringdal ser på han, overveier hva han skal gjøre. Plutselig høres dunking fra nede i kjelleren. Jan later som om lydene ikke finnes. Ringdal kikker bak han.

RINGDAL:

-Hva var det der for noe?

Jan prøver å late som om han ikke hørte noe.

JAN:

-Hva da?

RINGDAL:

-De lydene.

JAN:

-Hørte ikke noen lyder, jeg.

Det skraper og skrangler i kjelleren. Det høres ut som om det er noe alvorlig gærnt.

RINGDAL:

-Hva er det som foregår?

Jan ser på han, svarer ikke på et sekund eller to.

JAN:

-Foregår ingenting.

Flere dunke- og skrapelyder.

RINGDAL:

-Hva er det der da? Hører at det er noen der!

JAN:

-Å det?

Han blir taus. Så kommer han på noe.

JAN:

-Det er bikkja mi. Kjøpt meg en svær en. Vaktbikkje. Kan ikke være her aleine om kvelden uten å ha noen til å passe på.

Flere skrapelyder, grovere nå. Ringdal ser overrasket på han.

RINGDAL:

-Har du så svær bikkje?

JAN:

-Skal du se? Jeg kan slippe han opp!

Mannen som er med Ringdal rister energisk på hodet og begynner å gå mot døra.

RINGDAL:

-Trenger ikke det.

Han går etter mannen og går ut. Jan ser litt forundret etter dem, overrasket over at det han har sagt faktisk virket. Han ser at de setter seg i en bil og kjører vekk. Han går gjennom lokalet, låser med bolter oppe og nede, skyver en spilleautomat foran døra.

INT. GATEKJØKKEN KJELLER - DAG

Jan kommer inn på lagerrommet. Iver har sparket og vridd på seg så hylla har blitt røsket løs fra veggfestene, og står nå halvveis ute på golvet. Iver svetter, er ferdig, ligger med genseren bundet rundt hodet. Jan setter seg ned igjen, løsner genseren og tar vekk kluten. Han reiser seg. Iver hiver etter pusten, prøver å komme seg. Jan tar

eterflaska og tvistdotten som han har satt fra seg på golvet innafor døra. Han tømmer eter i tvisten. Iver stønner fortsatt. Jan setter seg ned på huk med tvistdotten. Iver kjenner lukta.

IVER:

-Nei... Nei!

Jan legger kluten over munnen og nesa hans.

INT. SYKEHUS ROLFS ROM -DAG

Rolf ligger livløs i senga. Plutselig åpner han øynene. Han aner ikke hvor han er. Tenker, prøver å komme på noe. Så kommer han på det og ser vilt rundt seg.

ROLF:

-Robert? (høyere) Robert?!

INT. SYKEHUS KORRIDOR - DAG

Rolf kommer hinkende gjennom en korridor. Han får øye på en sykepleierske og sier noe til henne. Hun ser litt forfjamsset rundt seg, og peker mot en dør.

INT. SYKEHUS ROBERTS ROM - DAG

Rolf kommer inn på rommet, får øye på Robert som ligger bandasjert i ei seng. Rundt han står noen maskiner.

ROLF:

-Robert? Robert?

Rolf ser forskrekket på Robert', og hinker bort til senga.

ROLF:

-Hva er det som har skjedd?

Robert rører seg ikke. Rolf stirrer på han.

ROLF:

(på gråten)

-Helvete... Jeg skulle satt meg på den bagen.

Han begynner å sippe. Vi ser Robert som åpner øynene. Han ser på Rolf.

ROBERT:

(svakt)

-Ikke sipp.

Rolf ser overrasket på han.

ROBERT:

-Jeg har knekt ryggen.

ROLF:

(forferdet)

-Hæ? Har du knekt ryggen?

Rolf ser på han.

ROLF:

-Du kommer aldri til å gå igjen.

Hva skal vi gjøre da?

Robert hvisker noe. Rolf hører ikke. Han lener seg over senga for å lytte.

INT. GATEKJØKKEN KJELLER UTENFOR KOTT - DAG

Jan sitter på knærne med overkroppen inn i kottet hvor han hentet bøtta. Han driver på med noe. Han avslutter, reiser seg opp. Vi ser at Iver sitter bundet fast i en lenestol som er plassert inn i kottet. Kottet er akkurat så stort at han har fått presset lenestolen inn. Over Iver står noen hyller med pizzakrydder. Iver er bevisstløs.

INT. DEICHMANSKE BIBLIOTEK - DAG

Jan går hvileløst langsmed hyllene i den svære leseavdelingen på biblioteket. En kvinne i slutten av tjuårene kommer gående på den andre siden av hyllene. Hun ser på Jan som om det er noe kjent med han. Jan får ikke øye på henne. Hun passerer.

Jan går videre mot skuffene med arkivkort, blar seg gjennom til bokstaven K, blar videre til stikkordet KIDNAPPING.

EXT. MAGMA - DAG

En stresset Bent kommer ut fra Magma Records. Det virker som om han ikke aner hva han skal gjøre. Han går bort til bilen og låser den opp. Mens han gjør dette stanser en taxi bak han. Bent setter seg inn, starter. Han snur seg for å sjekke at alt er klart. Så oppdager han at taxisjåføren har gått rundt, åpnet døra bak og hjelper en mann med krykke ut av taxien. Bent ser til sin

bestyrtelse at det er Rolf. Rolf takker sjåføren, og ser opp på plateselskapet. Med store smerter begynner han å halte mot inngangsdøra. Bent kaver seg ut av bilen, løper mot Rolf.

BENT:

-Hva er det du gjør her?

Rolf snur seg og får øye på han.

BENT:

(lavt, desperat)

-Kom her!

Han drar med seg Rolf og dytter han inn i bilen sin. Rolf gjør grimaser, har det vondt. Bent ser rundt seg for å se om noen fra plateselskapet har oppdaget Rolf. Det er ingen som har sett noe. Han setter seg inn, og kjører ut.

INT. BENTS BIL - DAG

Bent ser vilt på Rolf.

BENT:

-Hva er det dere har finni på?
Hvorfor kommer du hit?

Rolf ser foruretta på han.

ROLF:

-Mista adressen. Hvor skulle jeg
ellers gå?

BENT:

-Hvor har dere gjort av Iver?

INT. DEICHMANN BIBLIOTEK - DAG

Jan står ved en kopimaskin. En kopiert avisartikkel kommer ut Overskrift: LINDBERGS SØNN BLE ALDRI FUNNET. Jan legger et nytt avisutklipp i kopimaskinen. Den går. Et nytt bilde kommer ut. Overskrift: PAUL GETTY MISTET ØRET. Stort bilde av det avskårede øret til Paul Getty.

KVINNESTEMME:

(off)

-Hei. Fant du det du lette etter?

Jan skvetter til og ser opp. Der står Eva. Han tar kopien og prøver å brette den sammen.

EVA:

-Du kjenner ikke meg igjen du?

Jan ser opp.

JAN:

-Hva mener du?

EVA:

-Eva. Vi gikk på skolen sammen. Jeg gikk i klassa under. Jeg har blitt bibliotekar jeg.

Jan tar vekk papiret som ligger på glasset i kopimaskinen, prøver å skjule det.

JAN:

-Åja... ja....

EVA:

-Hva gjør du for noe?

JAN:

-Nei, litt av hvert.

Hun ser på kopiene i hånda hans.

EVA:

-Skriver du?

JAN:

-Hæ?

EVA:

-Det er mange forfattere som sitter her. Som tar kopier av alt og sånt.

JAN:

-Åja. Skriver litt.

EVA:

(interessert)

-Hva er det du holder på med da?

Hun kikker på avisutklippene ved siden av kopimaskinen. Jan begynner å samle sammen utklippene.

JAN:

-Nei, jeg prøver meg på en sånn spenningsgreie.

EVA:

-Åh... Det er ikke så lett.

INT. ROBERTS ROM SYKEHUS - DAG

Rolf står foran Roberts seng. Bent står og stirrer på mannen i senga.

BENT:

-Dere sa at dere kunne dette her!
Det var ikke riktig dag en gang!

Rolf ser på han. Bent stirrer rasende på dem.

BENT:

-Veit dere hva jeg har gått gjennom på grunn av dere, eller? Dere har ødelagt alt!

Bent ser rasende og satt ut på de to krøplingene. Robert hvisker noe til Rolf.

BENT:

-Hører dere ikke hva jeg sier?!

Rolf hinker bort til Bent, stopper foran han. Bent ser på han, lurer på hva han skal. Plutselig smeller Rolf til Bent midt i trynet. Bent holder seg til fjeset, totalt overrasket.

ROBERT:

(lavt)

-Trur du det finnes noen sjukepengeordning for sånne som meg?

Bent ser overrasket på Robert. Rolf ser rasende på Bent.

ROBERT:

-Jeg kommer til å bli minstepensjonist og havne på gamlehjem.

ROLF:

-Han skal ikke på noe gamlehjem!

BENT:

(spakt)
-Det er ikke mitt problem.

Han kikker mot Rolf, redd for et nytt slag.

ROLF:
-Veit du hva som kommer til å skje
hvis du ikke skaffer oss vår del?

ROBERT:
(hvisker)
-Det er åtti prosent nå.

BENT:
-Åtti prosent? Ikke snakk om!

ROLF:
-Jeg kan ringe plateselskapet så
kan vi se hva som skjer da?

Rolf går mot Bent, truende.

ROLF:
-Du skal bli med meg.

BENT:
-Jeg skal ikke bli med noe sted!

INT. SYKEHUS - DAG

En lang sykehuskorridor, noen folk lenger ned. En gammel
mann går forbi. Det høres stemmer fra et rom.

BENT:
(off)
-Hvem er det som passer på han da?

ROLF:
(off)
-Ingen.

BENT:
(off)
INGEN???

EXT. DEICHMANN BIBLIOTEK- DAG

Jan kommer gående ut av dørene på Deichmann. Han går ned
trappa. Døra går opp bak han. Eva kommer småhastende ut,

løper ned trappa og når Jan igjen. Jan ser på henne. Han virker ikke glad, veit ikke hva han skal si.

EVA:

-Jeg er ferdig nå. Hvilken vei skal du?

JAN:

-Nedover her.

Jan nikker ned til høyre.

EVA:

-Da kan vi slå følge et stykke, da.

Jan svarer ikke. De går nedover uten å si noe. Eva kikker opp på Jan.

EVA:

-Synes du det er dumt å være bibliotekar?

JAN:

-Nei, klart ikke det.

Han prøver å se overbevisende ut.

EVA:

-Mange som synes det. Som tror det er tørt og jævlig kjedelig.

JAN:

-Hvorfor det? Må være interessant det?

EVA:

-Nei, det er ikke det. Det er ikke noe særlig i det hele tatt. Det er akkurat sånn som de tror, bare enda verre.

Jan blir svar skyldig. Han går plaget ved siden av jenta. Hun kikker opp på han.

En buss kommer kjørende opp og forbi dem.

Eva lener seg kjapt frem og gir Jan en klem.

EVA:

-Lykke til med boka da.

I det samme ser vi at Helle sitter på bussen. Hun kikker ut og får øye på Jan som får en klem av ukjent kvinne. Hun kan ikke tro det hun ser, men i det samme er bussen forbi.

Jan går videre, har ikke sett Helle.

INT. BUSS DAG

Helle sitter på bussen. Hun er satt ut. Hva var det? Jan har fått ny kjæreste? Hvor lenge har det vart?

INT. GATEKJØKKEN KJELLER - DAG

Jan kommer ned trappa med ei svær saks i hånda. Han låser opp døra til kottet. Der sitter Iver bundet i lenestolen, fortsatt bevisstløs. Jan dytter såvidt borti han med saksespissen. Iver rører ikke på seg. Iver ligger med hodet litt til siden, øret hans stikker litt ut. Jan bøyer seg over øret, ser på det, han ser ikke ut til å være så begeistret for sine egne tanker. Øret er fullt av små øredobber med steiner. Et diamantkors som henger fra øreflippen. Så ser han ned på hendene til Iver, som ligger bundet fast på armlenet. En lillefinger stikker ut, blir truffet av lysstrimen fra døra. Jan pirker borti den med saksa. Jan trives ekstremt dårlig med sine egne planer. Han ser på øret igjen, og på lillefingeren en gang til. Han stirrer på saksa.

EXT. GATE VED MAGMA - DAG

Jan går bort gata mot Magma Records med en bærepose med noe i. Han passerer en container på motsatt side av plateselskapet, og krysser over gata. På vei over oppdager han at det kommer en gjeng ut av plateselskapet. De stiller seg utenfor og røyker og snakker. Jan tar en brå og kantete u-sving, som er mistenkelig for alle andre enn han selv. Han snur og går tilbake den veien han kom fra. Gjengen blir stående, har ikke lagt merke til Jan. Jan går mot containeren.

INT. BENTS BIL - DAG

Rolf og Bent i bilen, på landeveien. De kommer til et sted med bremsespor og hull i autovernet. Vi kjenner igjen ulykkesstedet. Rolf kikker fortvilet ned mot elva. Han skifter litt stilling i setet, plaget av blærekatarrren også. Bent legger ikke merke til noe. Han er inne i sin egen fortvilelse, er livredd for hva som skal komme.

EXT. GATE VED MAGMA - DAG

Stort bilde av gata i retning mot containeren som Jan passerte. Vi ser Jan som en liten, suspekt skikkelse som kikker ut fra bak containeren. Gata er tom, med unntak av en budbil som står parkert ved inngangen. En fyr går ut av bilen og inn på plateseselskapet med noen pakker. Jan ser på budbilen. Sjåføren har latt døra til bilen stå oppe. Jan går raskt nedover gata, tar en gråpapirpakke ut av plastposen, går opp på siden av budbilen. Vi ser at det står IVER MO med tusjskrift på pakka. Jan lemper pakka inn i passasjerstet, ser raskt rundt seg. Ingen har sett ham. Han går vekk, stiller seg bak et hjørne. Han ser at budbilsjåføren kommer ut av Magma, skal sette seg inn i bilen, og oppdager pakka. Han tar den opp, ser på den, leser. Han går inn igjen til plateseselskapet med den.

EXT. SKAU VED MOELVENBRASSE -DAG

Bent står utenfor brakka og venter, han er nervøs. Plutselig kommer Rolf ut.

ROLF:
(forundret, skuffet)
-Han er ikke her?

Bent løper inn i brakka, sjekker. Rolf med, så kommer begge halsende ut.

ROLF:
-Kan ikke ha kommet langt!

BENT:
(redd)
-Kan han vel! Er sikkert framme hos folk for lenge siden.

INT. MAGMA - DAG

Det er kaos inne på plateseselskapet. Stefan og noen andre fra bandet kommer gående raskt inn i resepsjonen. Der står det noen mennesker samlet rundt et bord. Stefan brøyter seg frem. Midt på bordet står Ivers boots, med et brev stikkende opp av skaftet. Folk ser rystet på "legemsdelen" som står på bordet.

EXT. SKAU VED MOELVENBRASSE - DAG

Rolf kommer gående mot bilen, har tydeligvis gitt opp letinga. Bent er på vei mot bilen. Rolf humper på krykka si ti skritt bak.

ROLF:

-Vent da!

Plutselig stopper Rolf. Så snur han og humper tilbake mot brakka.

BENT:

-Hva er det du skal?

ROLF:

-Matboksen!

BENT:

-Drit i det!

ROLF:

-Det er Robert sin.

Han halter mot hytta. I det samme ringer Bents mobiltelefon. Bent tar den.

BENT:

(i telefonen)

-Ja? Hei, Stefan. (pause) Nei, jeg bare går en tur. (Pause) Nei, jeg har ikke hørt noen ting. (Lytter, ser mer og mer overrasket ut) Hvem skulle gjort det?!

Rolf kommer ut av brakka med matboksen.

BENT:

-Det kan ikke stemme! (lavt, som i sjokk)

BENT:

Jaja, jeg kommer...

Han slår av telefonen. Rolf kommer bort til Bent, ser spørrende på han.

ROLF:

-Hva er det som har skjedd?

Bent står og stirrer ned, vantro. Det ser ut som om han holder på å begynne og grine, er fra seg av forbannelse over skjebnens vanvittige luner.

ROLF:

-Har dem finni han?

BENT:

-Det er faen ikke sant!

Han går rett bort til noen tette graner og busker og begynner å sparke løs mot en liten gran, halvveis faller inn i den, roter rundt, sklir, på gråten.

BENT:

(hysterisk)

-Det er ikke sant!

ROLF:

-Hva er det da?

Bent er inne i buskene, slår og sparker rundt seg.

BENT:

-Det er noen som har tatt Iver!

Det er noen som har tatt Iver!

INT. GATEKJØKKEN KJELLERKOTT - ETTERMIDDAG

Iver våkner til inne i kottet. Han er dårlig etter bedøvelsen. Har pusteproblemer. Han kommer til seg selv, prøver å røre på seg, men oppdager at han sitter fastspent i en stol. Han lener seg tilbake, røsker litt, stamper med beina i bakken for å få tak. Han oppdager noe. Nærbilde av føttene hans. En fot med boots, en annen uten, med dårlig sokk. Han løfter føttene igjen, setter foten med sokk ned på golvet, løfter den fort opp igjen, som om han har brent seg. Så setter han den andre foten forsiktig ned, trækker en gang med bootsen i golvet. Ivers ansikt. Dette forstår han ikke. Han begynner å føle på bootsen med den skoløse foten. Han reagerer.

INT. GATEKJØKKEN KJELLER - ETTERMIDDAG

Jan kommer ned kjellertrappa, går bort til kottet, låser det opp.

IVER:

(mumler, deprimert
og bitter)

-Hva har du gjort med skoen? Har hatt den i tolv år.

Liten pause.

IVER:

-Kunne ikke tatt noe annet da?

JAN:

(mumler)

-Tenkte på det.

Iver sitter knekt i stolen. Henger med hodet, snur seg vekk, mumler noe uforståelig, har det vondt, synes synd på seg selv. Han snufser litt et par ganger. Jan ser på han. Plutselig kjenner han seg igjen. Slik har også han hatt det.

JAN:

-Det er ikke så gærnt.

IVER:

(mumler motvillig)

-Hva veit du om det?

Stille. Jan er i villrede. Han kommer på noe.

JAN:

-Skal jeg lage noe mat? Kanskje du bare er sulten?

IVER:

(snøfter)

-Vil ikke ha noe mat.

JAN:

(overbevist)

-Joda. Hjelper alltid. Blir roligere da.

Iver mumler noe igjen.

JAN:

(nå sikker i sin sak)

-Ja. Det er det du er. Du er sulten.

Jan blir lettet og glad.

EXT. GATE UTENFOR/INT. GATEKJØKKEN - ETTERMIDDAG

En litt forhutlet skikkelse kommer gående ned gata. Det er Helle. Hun går ned til gatekjøkkenet, ser STENGT-skiltet og spillet som står skjøvet foran døra, tar i den, kjenner etter. Den er låst. Hun kikker inn. Gatekjøkkenet har litt lys, men hun ser ingen der. Hun går rundt, kikker inn i bakgården, ser bilen, skjønner ingenting. Går rundt igjen, ser inn, og får øye på Jan som står bak disken. Han lager hamburgere, er i full sving. Ved siden av han på benken står to tallerkener med salat og relish. Helle ser bestyrtet at Jan lager middag for to! Jan legger på burgerene, en persilledusk på hver, tar tallerkenene og skal til å gå ned i kjelleren. Helle banker hardt på ruta. Jan stivner, snur seg mot ruta, ser først ikke noen. Helle banker hardt en gang til. Han får øye på henne. Jan ser ned på tallerkenene, og på Helle, og ser at hun ser at han holder to tallerkener. Han prøver å skjule dem, setter dem vekk ned på en benk. Helle sier noe utenfor ruta, Jan hører ikke hva. Han tviler et øyeblikk, men ser på Helle og skjønner at han må åpne.

Han går mot døra, skyver spilleautomaten litt til side og åpner døra på gløtt.

JAN:

-Hei.

HELLE:

(sint)

-Så det er her det skjer?

JAN:

(nervøs)

-Ingenting som skjer her. Det er stengt.

HELLE:

-Trur du ikke jeg veit hvem du har der?

JAN:

(blir hvit)

-Har ikke noen her jeg.

HELLE:

-Jeg så det. Trur du kan holde på sånn mot meg?

JAN:

(spakt)

-Hva... Det er ikke noen her.

HELLE:

-Få se da? Slipp meg inn!

Hun prøver å komme inn. Jan holder igjen døra.

JAN:

-Du kan ikke komme inn nå.

(fortvilet) Det er stengt!

Helle stikker ansiktet inn.

HELLE:

(roper innover)

-Veit du er der!

INT. KJELLER KOTT - ETTERMIDDAG

Iver begynner å komme seg litt. Reiser seg litt opp i stolen. Han kremter, renser halsen. Det kommer en strupelyd fra han. Renser igjen. Det kommer noen lave toner. Kremter. Prøver flere toner. Han begynner å nynne lavt en sang.

IVER:

-"Jag trivs bä"st i öppna
landskap..."

EXT./INT. GATEKJØKKEN - ETTERMIDDAG

Helle dytter på døra. Jan prøver å holde henne ute.

HELLE:

-Veit du er der!

JAN:

-Aner ikke hva du mener...

HELLE:

(foraktelig)

-Trur du ikke jeg så deg eller?

JAN:

(bestyrtet)

-Hvor da?

HELLE:

(fnyser)
-Sto der utafør biblioteket og
klinge. Blanke formiddagen!

Jan skjønner plutselig hva Helle snakker om.

JAN:
-Det var ikke noe klinge det.
Kjente ikke dama i det hele tatt!

HELLE:
-Kjente ikke dama? Og så står du
her og lager mat til henne?

JAN:
-Det er ikke til henne.

Helle ser rasende på han.

HELLE:
(rasende, nesten på
gråten)
-Du jager meg rett opp i trynet? Og
jeg som trodde det var noe
ordentlig mellom oss?

JAN:
-Men du flytta jo ut, jo.

HELLE:
-Måtte jo det. Det betyr vel ikke
at du kan gjøre som du vil? Jeg
vil aldri snakke med deg igjen. Nå
er det ihvertfall slutt. Vil aldri
se deg igjen!

Helle er på grinern. Hun står et øyeblikk og venter på at
Jan skal gjøre noe.

HELLE:
-Har aldri blitt så skuffa jeg...

Hun snur og går vekk fra gatekjøkkenet.

Jan ser plaget etter henne. Revet mellom dilemmaet om han
skal avsløre Iver for Helle, eller skal miste Helle for
godt. Han lukker døra, tar opp tallerknene, vurderer
fremdeles, så bestemmer han seg. Han går ned trappa, ut av
syne. Han blir borte. Så kommer han opp igjen, setter fra
seg tallerknene, løper mot døra.

EXT. GATE VED GATEKJØKKEN -ETTERMIDDAG

Jan løper oppover gata i den retninga Helle forsvant. Hun har stoppet ved kebabsjappa, på den andre siden av gata, hvor det er en bussholdeplass. Jan løper opp til kebaben, kaster et irritert blikk inn, hvor det fortsatt er masse kunder. Jan løper over gata og bort til Helle. Helle får øye på han, snur seg vekk, han stiller seg bak henne.

JAN:

-Det er ikke det du trur.

Helle svarer ikke. Jan går rundt, ser på henne.

JAN:

-Det er ikke det.

HELLE:

(ser på han med
mørkt og foraktelig
blikk)

-Hva er det da?

Jan tviler enda et øyeblikk, men så sier han,

JAN:

-Jeg trenger vel ikke å fortelle
alt til deg?

Helle ser overrasket på han.

JAN:

-Du forteller ikke meg noenting.

HELLE:

-Gjør jeg vel.

JAN:

-Nei. Du var ute med han på
regnskap. Det har du ikke sagt noe
om.

Helle ser overrasket på han.

HELLE:

-Har jeg vel ikke vært? Hvem har
sagt det?

JAN:

-Søstera di.

Helle ser veldig forundret ut.

HELLE:

-Sa hun det?

Jan nikker.

HELLE:

-Det er ikke sant. Aldri vært ute med han. Kunne aldri tenke meg det en gang!

JAN:

-Er du sikker?

HELLE:

-Ja. Helt sikker.

INT. GATEKJØKKEN KJELLER - ETTERMIDDAG

Jan og Helle kommer ned, stiller seg utafør døra til kottet. Jan finner frem nøklene. Helle ser skeptisk på Jan.

JAN:

(lavt)

-Du må ikke si noe.

Helle ser rart på han. Han låser opp, døra sitter litt hardt, han må røske et par ganger, så spretter den opp. Der sitter Iver i lenestolen, med gule sovebriller og Jans treningsoverall.

IVER:

(med mer dreis på
sangen)

-"Å jag trivs bäst i öppna landskap..." (forts)

Han lever seg inn i sangen. Helle stirrer, hvit i fjeset. Jan er også et øyeblikk satt ut av det her. Iver fortsetter å synge.

JAN:

-Hold kjeft! Hold kjeft!

Jan slenger igjen døra. Han snur seg mot Helle. Hun stirrer på døra til kottet.

IVER:

(off, bak døra)
-Hei... Hva var det der?

Helle står paralyisert. Jan fører henne med seg inn på et siderom, hvor det står en gammel sofa. Han setter henne i sofaen. Helle ser på han, virker fremdeles fjern.

JAN:
-Jeg visste ikke at han skulle synge.

HELLE:
(lavt:)
-Det var Iver Mo.

JAN:
-Ja.

HELLE:
-Hvordan kan han være der?

JAN:
-Jeg fant han.

HELLE:
-Hvor da?

JAN:
-I skauen.

HELLE:
-Du kan ikke finne noe sånt i skauen!

JAN:
(påståelig)
-Jo.

Helle ser vantro og forvirret på han.

HELLE:
-Men han er kidnappa?

JAN:
-Ja. Noen må ha glemt han igjen.

Helle prøver å forstå dette. Alt er kaos. Hun kommer på noe.

HELLE:

-Du kan ikke holde han her. Du må
levere han tilbake.

Hun drikker resten av vannet.

JAN:

(trassig)

-Nei, jeg gjør ikke det. Jeg skal
ha penger for han.

HELLE:

(bestemt)

-Hvordan skal du greie noe sånt?
Du som ikke en gang greier å drive
ei pølsebu?

JAN:

(innstendig)

-Jeg kan vel greie hva som helst!

HELLE:

-Tull. Klart du skal levere han
tilbake.

Hun ser mot kottet. Hun retter litt på håret.

HELLE:

-Jeg vil se på han en gang til.

De går bort til kottet. Jan skal til å åpne.

HELLE:

-Vent litt.

Hun retter på klærne, drar fingrene gjennom håret, steller
seg litt før møtet med Iver Moe.

Hun ser på Jan, nikker. Jan åpner døra. Iver Mo i
lenestolen. Ser dritsur ut.

IVER:

(tverr)

-Jeg skal ikke si et kløyva ord
jeg.

Han presser leppene sammen og snur hodet vekk i protest.
Helle står og ser på han. Hun lener seg nærmere Jan.

HELLE:

(hvvisker)

-Trudde ikke at han så sånn ut...?

Iver hører såvidt stemmen hennes. En kvinne. Han snur seg litt, snuser og gjenkjenner tydeligvis en lukt. Jan ser på Helle, vil opp igjen, nikker henne med. Heller ser på Iver igjen, interessert. I det samme er det som om Iver merker blikket hennes. Han snur seg mot henne og smiler. Jan ser det ikke. Helle blir et øyeblikk hektisk, så lukker Jan døra.

HELLE:

-Vi må få på han noen nye klær.

Jan ser på henne.

HELLE:

-Det var jakka di han hadde på seg?

JAN:

-Det er nesten ingen som bruker sånne jakker lenger. De kommer til å finne ut hvor den kommer fra.

Jan tenker seg om. Helle ser ut til å ha fått vann på mølla.

HELLE:

-Tenkte du ikke på det? Også sånn som han ser ut ellers? De kommer til å tro at du har gjort han noe.

JAN:

-Hvor skal vi få tak i klær?

HELLE:

(bestemt)

-Vi må kjøpe. (retter) Du må.

JAN:

-Skal du være aleine her med han?

HELLE:

-Ja? Hva er det han kan gjøre?

Jan ser skeptisk mot kottet. Han ser på Helle.

HELLE:

-Du har jo ikke tenkt gjennom noen ting?!

INT. GATEKJØKKEN FØRSTE ETASJE - ETTERMIDDAG

Jan står i døra til gatekjøkkenet, ser urolig på helle.

HELLE:

-Ja skynd deg da. Finn noe ordentlig.

Jan begynner å gå bortover gata. Helle skyver spillemaskina foran døra og går bort til disken, tar hamburgerene som Jan lagde.

INT. BENT OG GRETES LEILIGHET - ETTERMIDDAG

Bent kommer inn i gangen, ser inn i stua. Grete står ved stereoanlegget og drikker vodka. Hun har på seg en skjorte og truse.

GRETE:

-Så deg på TV. Virka ekte det.

Bent ser på henne.

BENT:

-Hvorfor går du sånn? Hvorfor har du ikke kledd på deg?

GRETE:

-Det var det du ville i går.

BENT:

-Hvordan liker du å bo her?

Grete svarer ikke.

BENT:

(påtatt nysjerrig)
-Hva er det du jobber med igjen?

GRETE:

(skjønner ikke helt)
-Jeg er frilans.

BENT:

-Frilans, hva er det?

Grete svarer ikke.

BENT:

Når var det du jobba frilans sist?

Han går mot henne.

BENT:

-Hvordan har du råd til å bo her?
Hvordan har du råd til alle de
klærne her? Åssen har du råd til
det?

Grete svarer ikke. Han går nærmere henne. Bent sprekker.

BENT:

(lavt)

-Veit du hvor mye det har kosta meg
å ha deg boende her for at du skal
kunne pule Iver?

Grete ser på han et øyeblikk, så slår hun til han. Bent måper, så slår han tilbake og treffer. Det er hardt. Grete blir stående, fullstendig tatt på senga. Det gjør jævlig vondt. Bent er sjokkert over at han har slått henne. Grete ser på han med forakt. Det er ingenting igjen. Bent blir livredd.

BENT:

-Mente det ikke. (Pause)

Aldri har Bent vært mer stakkarslig enn her. Ynkelig, tiggende.

BENT:

-Du ba jo om det.

Her dør det for Grete. Dette er under alt. Grete ser på han.

GRETE:

-Det er så bra at du står for det
du gjør.

Grete går inn på soverommet. Bent blir stående.

BENT:

-Du veit ikke hva jeg gjør, du!

Hun kommer ut, har tatt på seg en jakke. Hun går mot utgangsdøra uten å se på Bent. Hun går ut.

BENT:

(skriker fortvilet)

-Du aner ikke åssen det er!

INT. GATEKJØKKEN KJELLER - ETTERMIDDAG

Helle kommer ned trappa til kjelleren med hamburgere. Hun åpner døra. Der sitter Iver.

HELLE:

-Her er mat.

Liten pause. Han ser opp, forandrer seg litt da han hører kvinnestemmen. Vurderer henne.

HELLE:

-Jeg tenkte du var litt sulten.

Iver er overrasket. Så smiler han. Et smil som har virket tidligere.

IVER:

-Det var veldig snillt av deg.

Helle ser overrasket på Iver. Han virker da veldig grei? Hun ser ned på tallerkenen, der ligger burgeren skåret opp i små biter.

HELLE:

-Jeg har delt opp, så det skulle bli litt enklere.

Hun tar en bit, og holder den frem mot Iver. Hun er full av respekt og servilitet. Han snuser.

IVER:

-Det lukter godt.

Han får en bit, tygger.

IVER:

-Mhmm... Det var godt det her. Du er god til å lage mat, du.

HELLE:

-Det er ikke jeg som lagd det.

IVER:

-Nei, men du er sikkert god til å lage mat du også.

Helle ser medgjørlig på Iver, tar en ny bit, gir han.

EXT. FRELSESARMEEN FRETEx-UTSALG - ETTERMIDDAG

Jan kommer gående foran Fretex-utsalget. Han kikker på noen skjorter i vinduet. Så går han inn.

INT. GATEKJØKKEN KJELLER - ETTERMIDDAG

Iver har spist hele hamburgeren. Han har sølt på kjakene. Helle setter vekk tallerkenen. Hun tar opp lommestørkleet, fukter det litt med spytt, tørker av noen ketchupflekker på kinnet hans.

HELLE:

-Du hadde bare sølt litt.

IVER:

-Takk.

HELLE:

-Er det noe annet du trenger?

IVER:

-Jeg sitter litt vondt. Det er noe bak her som stikker litt.

HELLE:

-Hvor da?

IVER:

-Her.

Han vrir litt på hofta. Helle nærmer seg forsiktig.

IVER:

-Bak her på ryggen.

Helle bøyer seg over Iver. Hun ser mellom ryggen og ryggstøt. Hun finner ikke noe.

HELLE:

-Det er ikke noe her.

IVER:

-Litt mer midt bak. Det er noe som presser.

Hun må bøye seg tett inntil Iver, tar på ryggen hans, leter. Iver har ansiktet sitt helt inntil kroppen hennes. Han snuser på henne.

HELLE:

-Nei, det er ikke noe her?

Iver snuser igjen.

IVER:

-Mhm... Du lukter godt, du.

Helle trekker seg litt tilbake, overrasket. Iver merker det. Han smiler litt flørtende.

IVER:

-Kunne vært.... Kunne vært...

Helle ser på han. Motvillig vil hun høre fortsettelsen.

HELLE:

-Hva da?

Iver vrir litt på hodet, "ser" på henne.

IVER:

-Nei, kan ikke si det.

Iver smiler litt sjenert. Helle er plutselig blitt varm i kinnene. Iver vrir litt på seg, som om han kommer på noe.

IVER:

-Hva er det jeg tenker på? Du hadde vel sikkert ikke engang ville gått ut med en gamling som meg?

Helle ser på han, åpner munnen, men får ikke sagt noe. Iver begynner å nynne lavt. Han tar en liten pause, og begynner igjen. Ny pause.

IVER:

-Jeg tror det kommer en låt...

HELLE:

(forundret)

-Nå?

IVER:

-Ja, det er sånne øyeblikk... Når jeg treffer noen som gjør inntrykk...

Iver nynner lavt, sangen blir litt tydeligere. Helle ser storøyd på han.

EXT. FRETEx - ETTERMIDDAG

Jan kommer ut av Fretex med en pose. Han kikker opp i posen, og går ut på en plass. Mens han går over den åpnes plutselig noen svære metalldører i et bygg ut mot plassen. En masse mennesker strømmer ut. Med ett er plassen oversvømmet av mennesker. Noen stiller seg like bak Jan og snakker sammen.

JAN:

-Hva er det?

MANN:

-Det er Livets Ord. De har samling denne uka her. Over to tusen.

Jan ser utover plassen igjen. Det er tett med mennesker, støy. Han står og tenker på noe.

INT. GATEKJØKKEN KJELLER KOTT - ETTERMIDDAG

Iver sitter i kottet. Helle står og ser på han. De har snakket sammen.

IVER:

-Det er stemninga som er viktig. Den må alltid være der først. Ellers så nytter det ikke.

Han vender seg mot henne.

IVER:

(lavt)

-Det er så rart. (Liten pause. Mildt, innforstått) Jeg har på følelsen av at du veit hva jeg snakker om.

HELLE:

(sjenert)

-Jeg driver ikke med noe sånt i det hele tatt jeg.

IVER:

-Du trenger ikke det. Det er ikke hva man gjør og hva slags jobb man har, men hvem man er.

Helle svelger, ser full av beundring på Iver. Iver stønner plutselig og lager en grimase.

HELLE:

-Hva er det?

IVER:

-Nei, det er ingenting.

Han stønner igjen, vrir på seg.

HELLE:

-Gjør det vondt?

IVER:

-Nei, du kan ikke gjøre noe med det uansett.

Han ynker seg igjen, vrir på venstre side av kroppen. Helle ser bekymret på han.

IVER:

-Begynner å miste helt følelsen på venstre side. Åh... Går sikkert bra.

Han ynker seg igjen. Det virker som om det blir verre. Helle er bekymret og forvirret, vet ikke hva hun skal gjøre.

HELLE:

-Hva skal jeg gjøre?

IVER:

-Nei, du kan ikke gjøre noe. Da får du bare trøbbel.

Han ynker seg på nytt. Hun bøyer seg fortvilet frem.

HELLE:

-Jeg kan løsne litt på armen ...

Han ynker seg igjen. Han lider foran øynene hennes. Helle bestemmer seg, dette kan hun ikke se på. Hun bøyer seg frem, tar tak i tauet som binder armen hans fast til armlenet.

HELLE:

(bestemt)

-Jeg løsner.

Hun begynner å løsne. Iver ynker seg mere.

IVER:

-Jeg kan ikke kjenne fingra mine...
Det er gitarhånda!

Hun skynder seg, men knutene sitter fast. Jan har bundet hardt, og det er mange knuter.

Helle står lent tett inntil han. Iver har henne over seg. Hun blir stående med et bein mellom hans bein. Plutselig kjenner Helle at lårene hans lukker seg om hennes lår. Hun stanser et øyeblikk.

Hun ser ned på Iver. Iver lener seg litt frem. Munnen hans er plutselig veldig nær hennes. Hun vet hun ikke skal gjøre det, men hun lener seg frem. Plutselig lukker Ivers lepper seg om hennes. De kysser, Iver gir henne et sugende kyss. Plutselig drar Helle seg løs, ser litt forskrekket på Iver.

IVER:

-Måtte bare kjenne deg.

Helle ser ned på han, forvirret over hva hun har gjort. Iver begynner å vri på seg, skjønner at han nesten har gått for langt.

IVER:

(stønner)

- Åh, det er så vondt...

HELLE:

-Den er snart løs nå.

Hun får løs den ene hånda hans. Den ligger på armlenet.

HELLE:

-Er det bedre nå?

Iver løfter hånda.

HELLE:

-Prøv om du kan bevege den da?

Iver løfter hånda, beveger den sakte, som om det er smertefullt. Han vrir den. Helle har tatt et skritt tilbake.

IVER:

-Kanskje du kan massere den litt?

Helle tar hånda forsiktig. I det samme tar Iver tak i henne, røsker henne mot seg og klemmer henne fast med et albuegrep om halsen. Helle vrir desperat på seg, men sitter som i ei saks.

HELLE:

-Slipp! Det gjør vondt!

IVER:

-Di dumme fitte, nå skal du få meg løs!

Han klemmer hardere. Hun vrir seg i det smertefulle grepet.

IVER:

-Få løs den andre armen, ellers så brekker jeg nakken på deg.

HELLE:

-Du sa det var så vondt, det var derfor jeg løsna!

IVER:

-Hvor dum går det an å bli? (hermer seg selv) Det er ikke hva man gjør, men hva man er. Du gikk på den? Hvor fant han deg? I ei søplekasse?

Helle kaver, ser etter noe å forsvare seg med. Hun roter med hånda mot hyllene bak Iver. Hun kommer borti en svær boks hvor det står 'PEPPER'. Et øyeblikk ser det ut som om hun skal få tak i den, men den glir unna. Iver snuser i håret hennes.

IVER:

- Fy faen... (Snuser) Det lukter mugg av deg.

Helle vrir seg. Hun er desperat nå. Hun hører det Iver sier, aner ikke hva hun skal gjøre, men så ser hun øret hans like foran ansiktet sitt.

INT. GATEKJØKKEN SERVERINGSLOKALE - ETTERMIDDAG

Jan låser seg inn med plastposen i hånda. Plutselig høres et fryktelig skrik fra langt inne i lokalet. Jan ser sjokkert mot nedgangen til kjelleren, et øyeblikk blir han

stående, og så kommer enda et vræl. Det er Iver, det er tydelig at han er i store smerter. Jan springer avgårde mot kjelleren.

INT. GATEKJØKKEN KJELLER - ETTERMIDDAG

Jan kommer ned i kjellergangen. Iver skriker som en stukken gris. Jan kikker inn i gangen mot kottet. Helle kommer ut av kottet, med blod i ansiktet. Hun spytter ut noe, gjør en grimase.

IVER:

(off)

-Gærning! Gærning! Øret! Øret!

Jan ser bestyrtet på Helle.

JAN:

-Hva har du gjort?

Iver hører Jans stemme.

IVER:

(off)

-Få a vekk!

Jan kikker skremt inn i kottet. Iver sitter og holder seg til øret. Det er blod på hånda og rundt øret hans.

IVER:

-Hun beit av meg øret...!

Jan ser forvirret på Iver og Helle, som prøver å tørke av blodet rundt munnen.

JAN:

-Hva er det som har skjedd?

Helle går opp trappa.

IVER:

-Få a vekk!

Jan stiller seg over Iver, og ser på han. Han ser at øret er på plass, selv om det er blodig. Først nå ser han at Ivers hånd er løs. Han går inn og surrer den fast til armlenet igjen. Iver gjør motstand, men klarer ikke å hindre Jan.

INT. GATEKJØKKEN FØRSTE ETASJE - ETTERMIDDAG

Helle står og skyller munnen.

JAN:

-Hva var det du holdt på med?
Hvorfor var hånda hans løs?

Helle svarer ikke, vasker seg. Hun snur seg mot han.

HELLE:

-Hvorfor sa du ikke at han var sånn
type da?!
(lavt)
Komme til meg?

Helle går ut. Hun vil være for seg selv.

HELLE:

(i det hun
forsvinner ut i
neste rom)
-Det er han som lukter!

Jan skjønner ikke hva hun snakker om.

JAN:

-Lukter hva da?

Helle går inn i kontordelen. Jan kommer etter.

JAN:

-Hva er det ?

HELLE:

(for deg selv, sint)
-Det er ikke rettferdig at han skal
ha alt, og vi bare dette her!

Hun ser på Jan.

HELLE:

-Er det det? Er det rettferdig?

JAN:

-Nei.

HELLE:

-Gjør noe med det da?

INT. MAGMA STEFANS KONTOR - ETTERMIDDAG

Døra inn til Stefans kontor står oppe. Ei dame skal til å gå inn, men Roy Fløtten kommer til syne og lukker døra foran henne. Inne på kontoret står Stig og Roy og ser på Stefan som står ved pulten sin. Han avslutter en telefonsamtale. Han snur seg mot Stig og Roy.

STEFAN:

-Må få tak i Bent.

EXT. GATE - ETTERMIDDAG

Jan står inne i en telefonboks., Jan avslutter har lagt på røret, og går ut. Helle går inn i telefonboksen, finner frem et lommetørkle, og tørker av røret. Helle kommer ut igjen.

HELLE:

-Gikk det?

JAN:

-Ja, klart det. Jeg sa klokka ni.

HELLE:

Er du sikker på at de kommer da?

JAN:

-Ja. Jeg sa at vi ikke kommer til å nøle

HELLE:

-Med hva da?

JAN:

Nei, bare det

Han ser triumferende på Helle.

EXT. BY - ETTERMIDDAG

Div. bilder av by. Det har blitt sen ettermiddag. Det begynner å skumre.

INT. SYKEHUS - ETTERMIDDAG

Robert ligger i senga med lukkede øyne. Rolf står ved siden av med krykka. Han ser bekymret ned på Robert. Han ser utkjørt ut.

ROBERT:

-Midt utpå der?

ROLF:

-Ja.

ROBERT:

-Hva slags folk er det her? De kan ikke ha greie på det i det hele tatt. Alle kommer til å se dem da?

ROLF:

-Jo, gjør jo det.

ROBERT:

-Ja. Da er det bare å følge etter. Så får Bent Iver og vi får penga.

Rolf er sliten.

ROLF:

-Høres så lett ut når du sier det.

ROBERT:

-Ja, det er jo det. Det er ikke noe vanskelig det. Må bare finne et sted hvor du kan se alt. Ha oversikt.

Rolf lener seg mot senga, skal til å sette seg ned, er sliten.

ROLF:

-Joda. Vært mye enklere om du hadde vært med.

ROBERT:

-Du må klare deg sjæl nå.

Rolf setter seg ned på Roberts seng. Plutselig kommer det en lyd fra Robert. Rolf ser unnskyldende på han. Han reiser seg opp igjen.

ROLF:

-Unnskyld. Var bare så sliten.

Så kommer han på noe.

ROLF:

-Kjente du beina dine?

Robert åpner øynene, ser på han. Rolf hinker oppglødd ut i gangen. Han griper tak i ei sykesøster som står utafor, med ei tralle.

ROLF:

-Han kjente beina sine! Han kjente beina sine!

INT. JANS VAREBIL -ETTERMIDDAG

Helle og Jan. Jan kjører. Han er nervøs. Jan ser tvilende og plaget ut.

HELLE:

-Hva var det du gjorde oppe i skauen?

Jan ser ikke på henne.

JAN:

-Gikk meg en tur.

HELLE:

-Aleine, i det været?

Jan nikker. Helle ser på han.

HELLE:

-Var det fordi jeg dro?

JAN:

-Kan det vel være.

Helle ser ned, får øye på noe som har glidd ned mellom setene. Hun tar det opp. Det er lommeboka til Jan.

HELLE:

-Hvorfor ligger den her?

JAN:

-Pleier å ligge der. Er for stor å ha i lomma.

HELLE:

-Legge lommeboka i bilen? Kan bli borte da. Tar den her jeg.

Hun stikker den i håndveska si.

EXT. UTENFOR MAGMA - ETTERMIDDAG

Stefan kommer ut av plateselskapet med bagen. Bent står ved bilen sin og venter. Stefan kommer ut av plateselskapet med en grønn liten bag. Han går bort til han. Stefan ser på han.

STEFAN:

-Stemmer ikke det her.

BENT:

-Klart det stemmer.

STEFAN:

-Hørtes ikke ut som de samme.

BENT:

-De er vel flere da?

STEFAN:

-Hvorfor skulle de gå ned til fem hundre tusen nå, sånn uten videre?

BENT:

-Fem hundre tusen?

STEFAN:

-Ja, fikk du ikke med deg det?

BENT:

-Nei...

Roy kommer ut av plateselskapet. Bent ser overrasket på han.

BENT:

-Hva skal han?

STEFAN:

-Best at vi er med alle sammen.

BENT:

-Det er det vel ikke!

Stefan ser på Roy.

BENT:

-Klart dere ikke skal være med! Hva trur du gikk gærnt sist?

Bent tar bagen fra Stefan og går mot bilen.

BENT:

-Det er jeg som har ansvaret for
Iver!

Han setter seg raskt inn i bilen og kjører avgårde.

EXT. Plass Sentrums Scene - Ettermiddag

Bent kommer gående med bagen. Stopper ved utkanten av en plass med et stort bygg. Vi kjenner igjen plassen og bygget. Det var der Jan møtte deltakerene på frelsesmøtet. Bent kikker rundt seg. Et par ungdommer går over plassen. Han ser mot dørene på bygget. Han går forbi dørene og kikker på ei søplekasse. Han ser på klokka, den er ti på åtte. Han går over plassen og stiller seg foran et forretningsbygg, med en kafe i andre etasje.

INT. Kafe Annen etasje med utsikt over plass - Ettermiddag

En handlesenterkafe med noen halvgamle damer og pensjonister. Ved et vindusbord med utsikt over plassen sitter Helle. Hun er nervøs, har en urørt kopp kaffe foran seg. Hun ser på ungdommene, følger dem med øynene, ser at de forlater plassen. Døra inn til kafeen åpnes. Inn i lokalet kommer Rolf hinkende med krykka. Han ser rundt seg, går mot et vindusbord, setter seg ned to bord bortenfor Helle, med ansiktet mot henne. Han ser ut på plassen.

EXT. Plass Sentrums Scene - Ettermiddag

Bent kikker rundt seg, mer og mer urolig. Han ser på klokka igjen.

INT. Kjellerkorridor Sentrums Scene - Ettermiddag

Unison og entusiastisk hallelujasang høres fra etasjen over. I korridoren går det en trapp opp til forsamlingslokalet. Jan står og venter i korridoren. Plutselig åpnes døra øverst i trappa. Sangen blir høy. Jan trekker seg bakover og skjuler seg bak et hjørne.

KVINNESTEMME:

(off)

-Det er så lang kø. Hold vakt du.
Pass på at ingen kommer.

Ei jente kommer ned trappa, går på baksiden av trappa, drar ned bukse og setter seg på huk. Det høres sildring.

Jan står stresset bak hjørnet, ser på klokka, har tydeligvis dårlig tid.

INT. KAFE - ETTERMIDDAG

Helle sitter fortsatt og ser ned på plassen. Hun strekker seg litt ekstra frem, virkelig gransker plassen. Ser nervøs ut, kikker på klokka. Rolf har begynt å legge merke til henne. Han aner at det er noe. Han tar krykka opp fra golvet, lener den mot bordet, slik at den er lett å gripe. Så studerer han Helle igjen, oppmerksomt.

INT. KJELLERKORRIDOR SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Jan går fram, skynder seg bort til en brannalarm som står på veggen. Han knuser glasset på alarmen og trykker på knappen. Ingenting skjer. Jan trykker en gang til, hardere. Fremdeles ingenting. Han banker og banker, men ingen alarm høres.

EXT. PLASS SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Bent ser på klokka, går over plassen. Han tar en stappfull plastpose ut av bagen.

INT. KAFE - ETTERMIDDAG

Rolf ser ned på plassen, ser at Bent tar plastposen og går mot søplekassa. Så ser han på Helle. Helle følger Bent med øynene og ser han legge posen opp i søplekassa. Det er nesten som om hun nikker til seg selv. Rolf ser på henne, er nå sikker på at hun har noe med overleveringen å gjøre. Så kjenner Helle Rolfs blikk.

INT. KAFE - ETTERMIDDAG

Hun ser på han. Han stirrer et øyeblikk, så hever han krykka og smiler flørtende, samtidig som han blunker til henne. Helle prøver å smile høflig tilbake, ser ned i bordet, later som ingenting. Så kikker hun ut på plassen.

EXT. PLASS SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Bent holder øye med plassen.

EXT. PLASS SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Han har begynt å svette. Han tørker seg irritert.

INT. KJELLERKORRIDOR SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Jan kommer gående raskt med noe krøllete avispapir i hånda. Han skynder seg opp i trappa, finner frem en lighter og tenner på papiret. Han holder det brennende papiret opp mot røykvarslerene i taket over seg. Det skjer fortsatt ingenting. Papiret overtennes, han må slippe det. Det fyker noen gnister på poplinsjakka til Jan, og den tar fyr. Jan får panikk, begynner å slå løs på gnistene på jakka.

EXT. PLASS SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Bent ser utover plassen. Ventetiden begynner å bli utholdelig.

INT. KAFE - ETTERMIDDAG

Helle ser opp, mot Rolfs bord. Men Rolf er borte. Hun ser at Rolf forsvinner ut ytterdøra. Hun konsentrerer seg om plassen igjen.

INT. KJELLERKORRIDOR SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Jan prøver desperat slokke, men det tar mer og mer fyr. Plutselig står jakka i lys lue. Jan får panikk, begynner å vrenge den av seg.

EXT. PLASS SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Bents synsvinkel. Plassen er fortsatt stille.

INT. KJELLERKORRIDOR SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Jan kaster den overtente jakka fra seg. Stor røykutvikling. I det samme går brannalarmen. En gjennomtrengende hyling lyder i bygningen.

INT. FOAJE FØRSTE ETASJE SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Brannalarmen hylar. Det blinker i lamper på veggene.

EXT. PLASS SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Bilde av plassen. Fortsatt stille.

Bilde av søplekassa foran dørene.

Bent skjønner ikke hva som skjer. Stillheten går han på nervene. Plutselig sprenses dørene til bygningen opp. Hundrevis av mennesker stormer hylende ut. Rop om brann.

Brannalarmen lyder utover plassen. På noen få sekunder er plassen overfylt av en menneskemasse i panikk.

INT. KAFE - ETTERMIDDAG

Helles vinkel. Hun har reist seg, står og ser ned på menneskene som sprer seg utover plassen. Hun prøver å få øye på hva som skjer ved søplekassa, men utsynet er blokkert.

EXT. INNGANGSPARTI SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Jan kjemper seg gjennom utgangen sammen med menneskemassen, holder på å bli dratt med i strømmen. Han klarer å komme seg på skrå inn til søplekassa. Sirenene huler. Han kaver og får grabbet en neve ned i søplekassa, river med seg posen med pengene, og blir dratt videre.

EXT. HJØRNE VED Plass SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Bent prøver å komme seg avgårde mot søplekassa. Det er umulig. Menneskemassen drar han vekk fra inngangen og pengene.

INT. KAFE - ETTERMIDDAG

Helle småspringer mot utgangen, skyver opp døra, kommer ut i et lite ytterrom. Rett foran henne, ved døra til trappa, står Rolf og stirrer truende på henne. Hun skjønner at hun er oppdaget.

INT. KAFE -ETTERMIDDAG

Hun prøver å gå mot døra, men i det samme løfter Rolf krykka, setter den på tvers over døra og sprerrer Helle inne. Helle stopper, redd.

HELLE:

-Slipp meg forbi. Hva er det du vil?

ROLF:

-Jeg tror du har noe som jeg vil ha.

Helle svarer ikke, ser redd på den svære mannen som stenger veien ut.

HELLE:

(nervøs)

-Aner ikke hva du snakker om.

Rolf tar et skritt mot henne. I det samme går døra inn til kafeen opp. Ut i yttergangen kommer en bløtt utseende fyr i tjuårene. UNG MANN. Han ser hyggelig ut, ser oppmerksomt på Rolf, som holder krykken hevet. Det blir stille et øyeblikk, Helle venter på en anledning til å rømme, Rolf står klar til å hindre henne. Fyren ser medfølelse på Rolf.

UNG MANN:

-Skal jeg holde opp døra for deg?

Rolf vinker han irritert videre med krykka.

ROLF:

-Neinei, kom deg unna!

Fyren går litt nærmere Rolf, tror at Rolf er redd for å være til bry.

UNG MANN:

-Det er ikke til bry. Jeg skal hjelpe deg ned, jeg.

Han går frem og stiller seg mellom Helle og Rolf. Han holder frem armen til Rolf, som prøver å skyve han vekk. Helle røsker opp døra og kommer seg ut. Rolf dytter vekk den unge fyren og følger etter. Hun er på vei ned trappa i det han kommer ut av døra. Han strekker seg for å stoppe henne. Krykka huker seg fast i Helle, men hun fortsetter, og Rolf mister krykka, samtidig som han blir dratt med fremover ut på avsatsen. Nede i trappa mister Helle veska si, ting faller utover. Hun bøyer seg ned og måker ting raskt opp i veska igjen, ser opp. På trappeavsatsen står Rolf og vipper, på vei til å falle. Han balanserer, kaver med en hånd for å få tak i gelenderet. Det ser ut som han skal greie det, men så glipper fingrene taket og han mister balansen. Helle reiser seg og løper ut.

Vi hører et dunk i det Rolf faller ned trappa.

EXT. PLASS SENTRUM SCENE - ETTERMIDDAG

Bent blir dratt videre i gata, prøver å presse seg gjennom folkemengden, forbanna og desperat. Han ser mot inngangen til lokalet, og får øye på Rolf.

Han ser forslått og dårlig ut, halter mer enn før. Han blir dultet hit og dit, er forbanna, dytter til folk med krykka si.

Bent får kavet seg bort til han.

BENT:

-De kom seg unna!

ROLF:

-Det var ei dame på kafeen.

BENT:

-Hvorfor stoppa du henne ikke?

ROLF:

-Hun stakk.

EXT. GATE/PARKERINGSTOMT -ETTERMIDDAG

Jans varebil rygger ut av en øde parkeringsplass.

INT. JANS BIL - ETTERMIDDAG

Helle og Jan. Jan kjører. Han stresser, er nervøs. Helle sitter og ser ned i plastposen.

JAN:

-Er det der?

Hun stikker posen under setet og ser opprømt på Jan. Plutselig kjører Jan av og tar ned en sidevei.

EXT. Plass Sentrums Scene - ETTERMIDDAG

Bent og Rolf er på vei ut av plassen. De ser fortvilet rundt seg for å prøve å få øye på de som har tatt pengene. Rundt dem har panikken begynt å gi seg. Plutselig kommer det en mann bort til Rolf, dytter han på skulderen. Rolf snur seg og ser rett på mannen som ville hjelpe han i trappa.

UNG MANN:

-Trodde ikke at jeg skulle finne deg igjen.

Rolf ser uforstående på han. Fyren finner frem noe fra jakka si, rekker det til Rolf.

UNG MANN:

-Her, du mista den. Den lå i
trappa.

Rolf ser på det han har i hånda. Det er Jans lommebok. Han tar den litt forvirra.

EXT. GATE VED ELVA - ETTERMIDDAG

Jans bil kommer kjørende ned på et øde område ved elva. Stopper. Jan og Helle går ut. De ser seg rundt, åpner bakdøra. Iver ligger bundet og kneblet, med den nye dårlige skjorta Jan kjøpte på Fretex.

INT. BENTS BIL- ETTERMIDDAG

Rolf sitter med lommeboka. Bent kjører. Rolf kikker på et busskort med bilde av Jan. Undereksponert, han ser svartmusket, nesten arabisk ut.

ROLF:

-Hva slags type kan det her være
da?

Bent kikker på bildet. Han er ikke glad for det han ser.

ROLF:

-Det er en adresse på Sagene.

EXT. STED VED ELVA -ETTERMIDDAG

Jan og Helle drar Iver bort til et tre. De setter han opp mot det.

HELLE:

-Sikker på at de finner han her da?

JAN:

-Ja, det går folk her hele tida.

De kaster et siste blikk på Iver. Så drar de.

EXT. LEIEGÅRD - ETTERMIDDAG

Bilen kjører inntil fortauet. Bent og Rolf kommer ut. Rolf har vondt for å komme ut av bilen på grunn av skadene. De kikker opp på leiegården.

INT. KORRIDOR LEIEGÅRD -ETTERMIDDAG

Rolf og Bent står bøyd foran en dør. Rolf holder på med lommekniv inne i låsen, prøver å være stille. Bent ser nervøst på.

BENT:

-Hvor mange trur du de er?

Rolf fortsetter å dirke.

BENT:

(nervøs)

-Du, jeg går ned i gangen og sjekker om det kommer noen.

ROLF:

-Du blir her.

Et klikk, og et smell. Han prøver å åpne døra, den er fortsatt låst. Bent ser nervøst på han.

INT. JANS LEILIGHET - ETTERMIDDAG

Miki kommer tuslende ut i korridoren. Han har hørt noen lyder og ser mot døra. Han begynner å subbe langsomt og surt mot den. Det er tydelig at han har vondt for å gå.

MIKI:

(snakker halvhøyt
til Jan bak døra)

-Nå er du faen meg gammel nok til å kunne låse opp døra sjæl...

Han går bort til døra, vrir om låsen, subber innover igjen.

INT. KORRIDOR - ETTERMIDDAG

Bent og Rolf sitter på huk. De skvetter på beinene i det døra glir litt opp. De ser på hverandre. Rolf holder om kniven, de reiser seg og stirrer nervøse inn i gangen. De ser ryggen til Miki som subber krokbøyd innover i den mørke gangen.

MIKI:

(surt)

-Så dette er tid å komme hjem på?
Skulle ikke jeg vært i karet for flere timer sida?

Miki subber inn gjennom en dør og blir borte. Han lukker døra med et smell. Bent og Rolf blir stående og stirre et øyeblikk, uten å skjønne hva de har sett.

De beveger seg langsomt inn gjennom korridoren, og kikker inn i rommene på vei ned. Plutselig går døra til Mikis rom opp, og han kommer ut, kledd i en gammel blå morgenkåpe. Han har et håndkle over skuldra. Han går rett inn på badet. Rolf og Bent ser mot badet. Det blir stille.

MIKI:

(off)

-Blir du av?! Skal jeg sitte her og fryse?

Rolf og Bent går sakte ned gangen, til badet. De kikker forsiktig inn. I det tomme badekaret sitter en naken Miki med ryggen til.

MIKI:

-Se å tapp i!

Han rister av sinne, som en unge. Rolf og Bent ser lamslåtte på det forferdelige synet. Plutselig snur Miki seg og ser på dem. Han stirrer vantro på de to fremmede mennene.

MIKI:

-Hvor er Jan?

Bent tar seg sammen og tar et skritt mot mannen.

BENT:

-Det er det vi som spør om.

Miki ser surt på Bent.

MIKI:

-Åja? Hvem er det som er faren hans da?

Han ser irritert rundt seg.

MIKI:

-Jan! Jan!

Han får ikke noe svar. Ser på Bent og Rolf.

MIKI:

-Jeg åpna akkurat for han?

ROLF:

-Det var oss du åpna for.

MIKI:

-Hæ?

ROLF:

-Det var oss du åpna for.

MIKI:

(irritert)

-Jeg har ikke åpna for dere?! Skal ikke ha noe.

BENT:

-Vi veit dere har han. Hvor er han hen?

MIKI:

-Han kom jo akkurat inn!

Så ser han at Rolf holder en kniv i hånda. Han skjønner at noe er veldig gærnt.

INT. GANG JANS OG FARENS LEILIGHET - ETTERMIDDAG

Stort bilde av gangen. Vi hører noen forferdelige skrikelyder fra inne på badet. Det høres ut som en gris som blir slaktet. Plutselig slås døra opp, Bent kommer ryggende ut. Han og Rolf bærer Miki inne i dusjforhenget, mellom seg. Miki kaver og skriker inne i plastfengselet sitt. Rolf er full av avsky og forferdelse.

ROLF:

-Vi må få på han noe! Hvorfor er det ingen som har på seg klær lenger?!

INT. GATEKJØKKEN - ETTERMIDDAG

Jan sitter ved bordet på gatekjøkkenet og teller pengesedler.

JAN:

(mumler)

-27... 28...

I det samme hører vi at det går i en dør. Jan stikker raskt pengene ned i en konvolutt hvor det står skrevet med store bokstaver: HUSLEIE. Han legger konvolutten i skuffen

sammen med regningene fra Ringdal. Helle kommer inn. Jan later som ingenting, teller pengene fra posen.

HELLE:

-Stemmer det?

JAN:

-Jeg kom ut av det, måtte begynne på nytt.

Hun setter seg ned.

HELLE:

-Den kontoen her er det bare jeg som skal disponere.

Jan lener seg over og kysser henne. Helle ser overrasket på han, men Jan fortsetter å kysse henne. Helle begynner å like det. I det samme ringer telefonen.

Jan skal til å dra seg vekk, ser på telefonen. Helle drar Jan til seg.

INT. JANS LEILIGHET STUE - ETTERMIDDAG

En fortumlet Miki sitter i sofaen. Bent og Rolf har dratt på han noen klær. Bent og Rolf står ved siden av han. Rolf holder telefonrøret opp til øret hans. Vi hører det ringer.

INT. GATEKJØKKEN - ETTERMIDDAG

De kysser fortsatt. Det ringer. Jan ser på telefonen, begynner å bli mer og mer urolig. Han drar seg motvillig løs.

JAN:

-Jeg må ta den.

Helle slipper han litt oppgitt. Jan tar telefonen.

INT. JANS LEILIGHET - ETTERMIDDAG

Miki og Bent og Rolf.

ROLF:

(kommanderende)

-Snakk da.

Faren ser surt på han. Han nekter tydeligvis. Bent trækker på foten hans.

BENT:

-Snakk!

Miki ser surt på han. Det gjør litt vondt, men det er ikke så vondt.

INT. GATEKJØKKEN - ETTERMIDDAG

Jan står og lytter til telefonen. Helle i bakgrunnen, begynner å telle penger igjen.

JAN:

-Hvem er det som er der?

INT. JANS LEILIGHET - ETTERMIDDAG

Bent river til seg røret og setter det mot øret, begynner å snakke.

INT. GATEKJØKKEN - ETTERMIDDAG

Jan lytter til Bent.

INT. GATEKJØKKEN - ETTERMIDDAG

Han ser sjokkert fremfor seg. Helle ser på han.

HELLE:

-Hvem er det?

Jan senker røret.

JAN:

-Det er faren min.

HELLE:

-Legg på! Vi vil ikke ha noe med han å gjøre!

JAN:

-De har'n.

HELLE:

-Hvem da?

JAN:

-De som tok Iver først. De vil bytte.

Helle ser forstyrret på Jan.

HELLE:

-Bytte? Vi har jo levert han?

Jan ser på bordet med sedlene.

JAN:

-De vil ha det der.

Helle skjerner sedlene med armene.

HELLE:

-Si at vi ikke aner hva de snakker om!

Jan tar opp røret, snakker inn i det.

JAN:

(i telefonen)

-De ligger her på bordet.

Helle lyner mot han.

JAN:

(i telefonen)

-Halvtime? Ikke gjør han noe da?

Han lytter, finner penn og papir, noterer noe på det.

JAN:

(i telefonen)

-Ja.. ja... (Bedende) Ikke gjør han noe.

Han legger på røret. Ser fortapt på Helle.

HELLE:

(rasende)

-Dette her skal ikke byttes bort!
Skal vi velge han mot det her? Hæ?
Hva skal det bli av oss da?

Jan svarer ikke. Han vet at Helle har rett, men det er en umulig situasjon. De er slått på målstreken.

HELLE:

-Hvordan har de fått tak i han?

JAN:

-De sa at de hadde lommeboka mi.

Helle snøfter.

HELLE:

-Lommeboka di? Den har jo jeg, den!

Hun tar opp veska si og begynner å lete. Hun roter litt, finner den ikke, er fortvilet. Så setter hun den ned, flau. Kommenterer det ikke.

HELLE:

-Alt dette her... Hva er det for da?

EXT. SMAL VEI VED ELVA - ETTERMIDDAG

Iver ligger ved treet. Han ligger stille, og våkner så opp. Vir på seg, stønner. Vi ser at det står fire menn i en halvsirkel rundt treet og stirrer på han. En av dem ser på de andre og sier noe lavt, på et østeuropeisk språk. Iver merker at det er noen der, løfter litt på hodet. En av de andre mennene svarer, en annen nikker og mumler noe. Iver virrer med hodet, etter stemmene.

IVER:

-Hallo?

Mennene begynner å mumle lavt sammen. En av dem setter seg ned på huk og ser nøye på mannen under treet. Iver lytter, prøver å få kontakt.

IVER:

-Hei, help meg da gutter? Jeg er Iver Mo.

Mannen som satt på huk reiser seg opp og sier noe lavt til de andre. Vi hører noe om Iver Mo. De andre ser plutselig ivrig og fornøyd på den bakbundne mannen på bakken. Vi hører at noen sier noe zloty, og de andre nikker. Iver vrir seg, skjønner ikke hvem mennene er.

IVER:

-Nei, hør da. Jeg...

To av mennene bøyer seg raskt og avbryter Iver med å ta han om anklene. Iver kjenner grepet, får panikk. De rykker til.

IVER:

-Nei...

Mennene drar Iver etter beina mot noen lagerskur som står i nærheten. Iver vrir seg, dette er sårt og vondt.

IVER:

-Jeg er Iver Mo... Nei... Nei...

INT. BENTS BIL -KVELD

Rolf kjører, Bent sitter i baksetet sammen med faren. De kjører sakte gjennom ei gate med butikker.

INT. BENTS BIL -KVELD

Faren stirrer forvirret rundt seg på livet i byen. Rolf stopper foran et lyskryss. Bent holder godt i faren. En bil kommer kjørende opp på siden av dem. To kvinner i begynnelsen av sekstiårene sitter i bilen. Vekledde, litt sjarmerende. Faren glaner utilslørt på dem ut av sideruta. Kvinnene oppdager han, og smiler til han. Faren ser sjenert bort, og så på kvinnene igjen, vet ikke hva han skal gjøre. Kvinnene kjører videre, i det samme vinker de til han.

INT. JANS BIL -KVELD

Jan og Helle kjører på motorveien like ved en trafikkmaskin. Jan speider etter en avkjørsel. Han kjører inn på avkjørselen, kommer inn på veien under trafikkmaskina.

Helle sitter ved siden av han, er rasende.

HELLE:

-At det går an å ta sånn feil. Du lovte jo?

JAN:

-Trur du jeg vil dette her noe mer enn deg?

De svinger av inn på en avkjørsel ved siden av veien. Trafikken dunder forbi dem, og på motorveien over. Et

halvmørkt område. Jan ser ut, på den andre siden av firefelts-motorveien.

På den andre siden, i motsatt kjørefelt, svinger en bil og stopper. Jan ser det. Ut av bilen kommer Rolf, med krykka. Helle lener seg frem, overrasket.

HELLE:

-Det er han fra kafeen.

Rolf får øye på Jans bil. Han vinker til Jan, gir tegn om at han skal komme ut til midtrabatten med pengene. Bent kommer også ut av bilen. Han har på seg solbriller, i et forsøk på å være anonym.

Jan går ut av bilen. Han ser på Helle. Helle rekker han surt posen med pengene.

EXT. MOTORVEI ANDRE SIDE -KVELD

Samtidig åpner Rolf bakdøra på bilen, og drar Miki ut. Han ser at Jan står og speider og prøver å komme over til midtrabatten. Plutselig får Miki også øye på Jan. Han peker.

MIKI:

-Det er Jan! Han skulle vært hjemme for lenge sida!

Han ser forundret på Rolf. Rolf skjønner ikke hva han mener. Så ser de at Helle kommer ut på den andre siden av bilen. Miki stirrer på henne.

MIKI:

-Åja! Er det hu som har finni på dette her da!

Miki blir hissig og begynner å vri på seg. Rolf prøver å holde han fast.

MIKI:

(hissig)
-Jeg skal ikke ha noe med hu der å gjøre!

Han prøver å rive seg løs. Rolf har sin fulle hyre med å holde seg på beina.

ROLF:

-Stå rolig!

Samtidig har Jan kommet seg ut i trafikken. Han klarer såvidt å unngå bilene, løper over til midtrabatten.

EXT. MIDTRABATT MOTORVEI -KVELD

Jan står på midtrabatten, ser over til faren, Rolf og Bent. Rolf gir tegn om at han skal sette fra seg posen. Jan setter ned posen.

JAN:

(roper)

-Slipp faren min da!

EXT. MOTORVEI ROLF OG BENTS SIDE - KVELD

De ser at Jan roper, men hører ikke hva. Miki ser på Jan, hisser seg ytterligere opp, er blitt krakilsk.

MIKI:

-Hu der? Ikke snakk om!

Han veiver med armene og slår seg løs fra Rolf. Stabber halvveis ut i veien, og fortsetter i motsatt retning av Jan. Jan ser at faren roter seg ut i den harde trafikken, og begynner å løpe langsmed midtrabatten, for å komme over til Miki. Samtidig har Bent kommet seg over. Han får tak i pengeposen, og kommer seg i sikkerhet.

Miki vralter avgårde, bilene tuter. Plutselig oppdager han at Jan kommer løpende etter han på midtrabatten. Han setter opp farten. Bilene tuter. Det går fortere og fortere med Miki, det ser ikke ut som om han lenger har problemer med føttene.

JAN:

(roper)

-Stopp! Hva er det du skal?

MIKI:

(roper)

-Hu flytta jo ut, hu! Har du tigd a tilbake nå da? Hva slags mann er det du er?

Miki holder på å bli kjørt ned av en lastebil, som bråbremses. Miki bråstopper, ser forvirret på lastebilen. Jan kommer løpende ut, tar tak i Miki og sleper han inn på midtrabatten. I bakgrunnen ser vi Bent og Rolf kjøre avgårde.

INT. BIL - KVELD

Miki, Jan og Helle kjører gjennom byen. Helle og Miki sitter ved siden av hverandre, Helle sitter ytterst. Hun stirrer rasende ut. Miki later som om Helle ikke er der. Han er også sur. Jan ser bort på faren sin.

JAN:

-Du løp.

Faren ser fornærmet på han.

MIKI:

-Gjorde jeg ikke!

JAN:

(påståelig)

-Det gjorde du vel. Det er ikke noe gærnt med de beina dine.

MIKI:

(rasende)

-Er det vel!

JAN:

-Nei, det er ikke noe gærnt med dem. Så jo det. Du løp. Det var såvidt jeg greide å ta deg igjen!

Miki ser forundret ned på føttene sine.

MIKI:

-Løp jeg?

JAN:

-Ja. Ikke sant, Helle?

Jan ser mot Helle. Helle svarer ikke, ser forbitret ut av ruta. Det er tydelig at hun tenker på noe.

MIKI:

(rasende)

-Hu har ikke noe med det å gjøre!
Hva skulle hun ha med det å gjøre?
Hva har a her å gjøre i det hele tatt?!

Helle snur seg raskt og ser på Jan.

HELLE:

(til Jan)
-Si det da.

MIKI:
(til vakt)
-Hva er det Jan skal si?

Jan ser tungt fremfor seg. Det er tydelig at han ikke har lyst til å si noe som helst.

HELLE:
(rasende til Jan)
-Skal du ikke si det?

Jan sier ingen ting. Miki ser på dem.

HELLE:
-Visste det kom til å bli sånn.
Stopp.

Jan ser overrasket på henne.

JAN:
-Hva?

MIKI:
(til Jan)
-Stopp bilen da! Hun skal av! Hører du ikke?

Miki begynner å rote borti rattet. Jan får stoppet bilen før Miki forårsaker at de kjører av veien.

INT JANS BIL - KVELD

Jan varebil har akkurat parkert i busslomma. Helle går ut, og stiller seg demonstrativt opp bak bilen, vil se hva som skjer. Jan ser etter henne i speilet. Miki begynner å dytte han i skulderen. Jan reagerer ikke.

MIKI:
-Kjør da.

Jan ser rett framfor seg.

JAN:
-Ja, klart jeg skal kjøre.

Miki blir mer utålmodig, smådytter til han.

MIKI:

-Ja, kjør da!

Jan snur seg mot faren, ser på han.

JAN:

(lavt)

-Jeg kjører, du ser vel det.

Miki ser helt forvirret på han.

MIKI:

-Du kjører ikke?

JAN:

-Jo, jeg gjør alt som du ber om, jeg.

MIKI:

-Er du syk?

JAN:

-Ja, jeg er vel det da.

Miki kommer harnisk, mister kontrollen.

MIKI:

-Du skal ikke være sånn!

JAN:

-Neivel. Hvordan skal jeg være da.

Miki leter etter ordene.

MIKI:

(halvstotrende)

-Du skal være som vanlig.

JAN:

-Hvordan er det, da?

MIKI:

-Det veit du vel hvordan er?

JAN:

(hermer)

-Det veit du vel hvordan er?

Miki blir sjokkert av at Jan hermer han. Han blir sint.

MIKI:

-Pass deg nå.

JAN:

(lavt)

-Gå ut.

Miki blit fullstendig satt ut. Sånn har Jan aldri snakket til han. Miki skjønner ikke.

MIKI:

-Ut? Her?

JAN:

-Her. Jeg har tenkt å sette deg av. Så er vi kvitt deg.

Miki blåser hånlig av det Jan sier.

MIKI:

-Jeg rikker meg ikke.

JAN:

-Ja, da drar jeg deg ut.

MIKI:

-Ja, det klarer du sikkert.

JAN:

-Ja, klart jeg klarer det. Du aner ikke hva jeg har klart, du.

Helles synsvinkel. Hun hører skrik og skrål fra inne i bilen. Den begynner å vogge. Så smeller ei dør opp. Hun kikker rundt den. På førersida kommer Jan vaklende ut. Han har tydeligvis fått seg et slag. Han bøyer seg inn i bilen igjen, basketaket fortsetter, så kommer Jan ut. Han faller, reiser seg, ser sta inn i bilen, og går inn i den, med inbitt vilje. Nytt basketak. Plutselig høres rå og dyriske skrik fra Miki. Jan kommer baklengs ut av døra, med tak om begge anklene til Miki. Miki brøler vilt og prøver å karre seg fast inne i bilen. Jan rykker til og faren kommer sklidende ut av bilen mens han kaver med armene og brøler. Han dumper ned på bakken.

INT. BIL -KVELD

Jan kjører. Ved siden av han sitter Helle. Miki er borte. Hun ser litt overrasket og fornøyd bort på han. Hun setter seg litt nærmere.

INT. BAGASJEROM I JANS BIL - KVELD

Miki sitter på en krakk inne i lasterommet. Han kan ikke tro hva som har skjedd. Han ser tomt og uforstående fremfor seg.

INT. BENTS BIL - KVELD

Rolf og Bent i bilen. Rolf sitter ved siden av. Han ser ned i plastposen, dytter sammen posen, ser på Bent.

ROLF:

-Få jeg låne telefonen.

BENT:

-Hvorfor det?

ROLF:

-Må ringe Robert.

Liten pause.

BENT:

(prøver seg)

-Trenger vi å blande inn han da?

Rolf ser på han.

ROLF:

-Hva er det du snakker om?

BENT:

-Kan vi ikke dele bare vi to?

Rolf ser full av forakt på Bent. Han kan ikke tro det han har hørt. Han bøyer seg over og drar telefonen ut av lomma til Bent.

BENT:

-Ta det med ro... Mente det ikke sånn?

Rolf ringer.

INT. SYKEHUS ROBERTS ROM - KVELD

En sykepleierske ruller en telefonautomat på hjul inn til Robert seng.

SYKEPLEIERSKE:

-Det er telefon.

Hun snur seg mot senga.

SYKEPLEIERSKE:

-Det er...

Hun avbryter seg selv, ser på Robert. Han ligger helt stille. Hun bøyer seg over han, kjenner på pulsen. Så retter hun seg raskt opp, trykker på en alarmknapp.

INT. BENTS BIL - KVELD

Rolf sitter med telefonen og venter.

ROLF:

-Hallo? Hallo?

Han hører noen lyder i andre enden.

ROLF:

-Hallo, er det noen der?

INT. SYKEHUS ROBERTS ROM - KVELD

To leger kommer inn. De prøver å få liv i Robert. Det ser ikke ut til å nytte. Sykepleiersken ser på. Plutselig oppdager hun telefonen. Hun tar opp røret.

INT. BENTS BIL - KVELD

Rolf lytter sjokkert til telefonen.

ROLF:

-Men... Han kjente jo beina sine i går?

Han legger ned telefonen. Bent ser uforstående på han.

BENT:

-Hva er det?

Rolf svelger. Han svelger og får tårer i øynene.

ROLF:

(skjelve)

-Han...

Tårene begynner å renne. Bent skjønner hva som har skjedd. Han ser beklagende på Rolf.

BENT:

-Å faen. Jeg beklager.

Rolf snur seg mot han.

ROLF:

-Det trur jeg faen ikke noe på! Du beklager ingenting! Du aner ikke hva det er! Hva er det egentlig du skjønner? Steller i stand alt det her. For hva da? Hva er det blitt til med det her? Se hva det har ført til?

Bent greier ikke å svare. Trafikken har tetnet til, bilen har nesten stoppet. Rolf bøyer seg, tar ut posen, ser på Bent.

ROLF:

-Veit du hva? Du skal ikke ha noen ting.

Han åpner døra, tar krykka, skal ut. Bent bøyer seg over og prøver å stoppe han. Rolf slår til Bent med krykka og kommer seg ut av bilen, men mister krykka og fomler for å få den opp igjen. Bent prøver å åpne døra på sin side, men en stor bil har kommet opp på sida av han og stenger han inne. Bent vrenger istedet bilen opp på fortauet etter Rolf. Han tar han igjen og treffer han med forskjermen. Rolf faller, krykka glir avgårde bortover fortauet, pengene spres utover. Et par kommer styrtende ut av en butikk, ser på Rolf, og på Bent som begynner å gå ut av bilen.

MANN:

(til en annen mann)

-Vi så det! Han kjørte han rett ned!

Mannen hjelper Rolf opp. Bent har kommet seg ut og begynner fortvilet å samle pengene som har blitt spredt utover. Folk kommer ut av bilene.

KVINNE:

-Jeg så det! Han gjorde det med vilje!

Folk kommer ut av bilene og mot Bent og samler seg rundt han. Bent sitter på knærne og prøver å karre opp så mye

som mulig av sedlene, men blir mer og mer klar over folkene som står rundt han. Han ser rundt seg som om han prøver å forsikre dem om at alt er i orden.

Rolf har kommet seg ut av menneskemassen, og hinker ned en sidegate.

TEXT.PLAKAT: 1 UKE SENERE.

EXT. GATE UTENFOR OFFENTLIG BYGNING - DAG

Rolf kommer ut av en offentlig bygning med et kors på veggen. Han bærer på en halvstor pappeske, går bort til en trikk. Han går på, setter seg på det siste ledige dobbeltsetet. Han plasserer forsiktig pappesken på det ledige setet ved siden av seg. En eldre dame kommer gående inn på trikken, ser seg rundt etter et ledig sted å sitte. Så nikker hun mot pappesken til Rolf.

DAME:

-Er det ledig?

Rolf ser rasende på henne.

ROLF:

-Ser du ikke at det er opptatt!

Damen ser overrasket på han, men tør ikke si mer. Hun går videre. Rolf ser harm etter henne. Han flytter pappesken forsiktig nærmere seg, lokket på esken glir opp i det han gjør det. Vi ser toppen av en urne. Han dekker den til.

INT. GATEKJØKKEN - DAG

Gatekjøkkenet er åpent. Jan kommer ut fra bakrommet med varer, som han legger inn i disken. Bak disken står TVen på. Jan ser rundt seg i gatekjøkkenet. Det er tomt og øde. Han kikker inn i avdelingen med bordservering. Det ligger nå duker på bordene, rommet er innredet, men det er ingen gjester. Han går ut i døra, kikker ut. Gata er mennesketom. Jan går inn igjen. I det samme hører han fra TVen:

NYHETSOPPLESER:

-Vi kommer nå med siste nytt om Iver Mo-saken.

Jan går nærmere, ser på TVen.

NYHETSJOURNALIST:

-Iver Mo, som ble funnet sterkt
utsultet og forkommen i en garasje
ved Akerselva i går kveld...

Vi ser et fotografi fra frigivelsen av Iver. En utmagret
og skjeggete Iver Mo blir hjulpet ut av garasjen ved elva.
Han ser ut som en konsentrasjonsleirfange.

NYHETSJOURNALIST:

(forts)

-... har ennå ikke vært istand til
å forklare seg for politiet.
Utkastet til et utpresningsbrev ble
funnet i garasjen. Det var ikke
undertegnet, men bar preg av at de
som hadde skrevet det var usikre og
uenige om hvem kidnappingsofferet
egentlig var. Iver Mos nære venn
og medarbeider, Bent Li, som i
forrige uke ble arrestert mistenkt
for å ha stått bak kidnappingen, er
nå overført til lukket avdeling,
etter et sammenbrudd i
varetektsarresten i morges.

Jan ser forundret og lettet på nyheten. Han skrur av TVen.
Det blir helt stilt i lokalet. Telefonen har begynt å
ringe under nyhetene. Den ringer fortsatt. Han tar
telefonen.

INT. JANS LEILIGHET - DAG

Helle står i gangen med telefonen. Hun ser bak seg, mot
stua.

INT. GATEKJØKKEN - DAG

Jan står med telefonen. Det er stadig tomt og stille i
lokalet.

JAN:

-Ja, hei... Jeg kan ikke snakke nå,
det er så mye folk her. Ja, bare
sett den ved vinduet, du. Ja, hei.

INT. JANS LEILIGHET - DAG

Helle går innover i gangen.

INT. JANS LEILIGHET - DAG

Inne i det store rommet, som var farens soverom, er nå alle møblene til faren ryddet ut. Jan og Helles seng og ting står nå der inne. Miki kommer til syne i døråpningen, bærende på en tung TV. Strever, er sur.

HELLE:

-Han ville at du skulle sette den ved vinduet.

Faren bærer den surt bort til vinduet, setter den fra seg. Miki reiser seg opp og går ut. Helle skrur på TVen. Miki går inn på det lille rommet, der Helle og faren bodde tidligere. Det er trangt, Mikis ting står stablet opp langs veggene. Han går bort og setter seg på senga.

INT. GATEKJØKKEN - DAG

Jan står og sprayer rensemiddel for å tørke av en allerede ren disk. Så ser han at det stanser en lastebil rett utenfor gatekjøkkenet. Et par menn begynner å laste ned noe fra planet på bilen, setter det frem. Sperrebukker. Jan ser forundret på aktivitetene. De setter fra seg bukkene og går inn i gatekjøkkenet. Jan ser på dem. De står foran han i oransje veiarbeiderdresser.

JAN:

-Hva er det som skjer? Er det noe gærnt?

VEIARBEIDER:

-Nei, det skal bygges bussholdeplass.

JAN:

(overrasket)

-Skal bussen komme?

Veiarbeider 2 kikker på menyen.

VEIARBEIDER:

-Har du ikke fått beskjed? Begynner i morra?

JAN:

(paff)

- Jøss.

Han ser ut mot gata igjen. Veiarbeider 2 ser på han, litt irritert over ikke å få kontakt med Jan.

VEIARBEIDER 2:

(irritert)

- Går det an å få noe å spise her eller?

Jan ser fortumlet og sjokkert ut, etter å ha fått det spørsmålet som han drømt om i mange år.

JAN:

(stotrende,
lamslått)

-Ja, ja, k-k-klart det?

KLIPP TIL SORT. ETTERTEKSTER.